

400 kuruş | 9 MAYIS 1978 | 34

1 Mayıs bütün yurtta coşkuyla kutlandı

TÜRKİYE PROLETARYASININ ÖNDERİ İBRAHİM KAYPAKKAYA'YI ANIYORUZ

İŞÇİ SINIFI DİSK MİTİNGİNE KATILMADI

DİSK'in reformist önderliği sosyal faşistlerle uzlaşarak proleter devrimci ve yurtseverleri mitinge sokmama kararı aldı. Bunun üzerine mitingle ilgili durumu ülkemizdeki son siyasi durumu ve DİSK'in tabanının durumunu araştırıp değerlendiren , Proleter Devrimciler Sosyal faşistlerin önderliğinde karşı devrimci nitelik kazanan bu eyleme katılmama kararı aldılar.. Halktan tek kişinin dahi katılmaması için çalıştılar.

Proleter Devrimcilerin bu kararı Istanbul'daki işçi sınıfı ve emekçi halkın objektif durumuyla uygunluk arzediyordu. Ve onların desteğini gördü.

İşçi sınıfı ve emekçi halkın mitingi tertipleyen ve onlarla uzlaşan DİSK yönetimine karşı güveni yoktu. Bu çok haklı gerekçeleri olan bir tavırdı. Özellikle son iki yıldır, DİSK yönetimi ve özellikle de Maden-İş yönetimindeki sosyal faşist sendika ağaları, açıkça işçilere peşpeşe ihanet faturaları kestiler.

İşte DGM direnişinde atılan 3000 işçi daha sokaktadır. İşte MESS grevinde DİSK'ten ayrılan fabrikalar,gurup toplu sözleşmesi yapılıp satılan işçiler, işte en son 2 saatlik "Faşizme, İhtar" direnişine katıldığı için her işçiden kesilen 400 TL. ları.

Ya geçen 1 Mayıs katliamının zeminini hazırlayan baş oyunca Mehmet Ertürk'e ne demeli? Geçen yıl içtiği yoksul emekçi,işçi kanı yetmiyormuş gibi, Bu yıl da Rusya'nın borazanlığını, yapmak için elinden geleni yapıyordu.

Ama proleter devrimcilerin , bu doğru çağrısı Istanbul ' daki DİSK üyesi özellikle Maden İş üyesi işçilerin ve emekçilerin doğru tavırlarıyla uygunluk halindeydi. İşçi sınıfı mitinge katılmayarak Rus Uşağı Sosyal faşist önderliğe güçlü bir protesto ile cevap verdi.

1 Mayısta, 1 Mayıs alanına işçiler gitmediler. İşçiler için ayrılan yerlere Rusya ya kö leliği savunan pankartlar doldu ruldu.

Aşağıdaki şu rakkamlar fikir verir niteliktedir.

		Katılan İşçi
Türk Demir Döküm	(3000)	50
Sungurlar	(1000)	-
Elektrometal	(600)	5-10
Beko Teknik	(400)	6
Bimak	(800)	50
Süpsan	(200)	5
Elektroap	(500)	30
Penyelux	(2000)	15
Edip İplik	(1500)	30
Suntel	(300)	2-3
Profilo	(1500)	50
Boronkay	(400)	20
Hasköy Yün İplik	(600)	5
v.s.		

(Not: Parantez içindeki rakam - lar fabrikalarda çalışan işçileri göstermektedir)

Hiç katılmayan ise bir dizi fabrika var.

Sözün kısası işçi sınıfı 1 Mayıs'ta 1 Mayıs alanında sosyal faşistleri, reformcu dostları ve orta yolcu yandaşları ve o süslü pankartlarıyla başbaşa bıraktı.

O gün Taksim alanının esas dolduran Dev-Genç ve Kurtuluş gibi revizyonizme taze kan veren gençlik örgütleri ile Rus Sosyal Emperyalizminin ülkemizdeki gençlik içindeki vurucu ci nayet örgütü İGD idi.

Taksim mitinginin en dikkate değer olayı ise; Maden-İş yönetimindeki sendikacılar Proleter Devrimcilerin mitinge alınması durumunda mitinge katılmıyacağını söyleyen sahte "TKP"lilerin, "Yaşasın Sovyetler Birliği", "Atılım Aramızda", "TKP'ye Özgürlük" gibi sloganlar haykırma - sıydı.

Katılan işçiler buna çok şaşırdılar. Hani ortak sloganlar vardı. Onlar dışında slogan atılmayacaktı?

Şimdi Abdullah Baştürk'e sor mak gerekir: "TKP'ye Özgürlük", "Yaşasın Rusya", "İ.Bilen çok yaşa" sloganlarını hangi toplan tıda atılacak sloganlar olarak kararlaştırdılar.

Devrimci Yol'a sormak lâzım. "Bu sloganlar ortak sloganlar - mıydılar? Bu duruma ne gibi tep kileri oldu?"

1 Mayıs'ta Rus uşaklarının Brejnev'e bu bağlılık yeminleri üzerine Baştürk ve çevresi ile Devrimci Yol ve çevresi iyi düşünmelidir. Bu tavır "Yaşasın Rusya" diyenlere en büyük destek değil midir?

Bu işçi sınıfına ters düşmek değil de nedir? İşte bu Rus sos yal emperyalizmine taze kan ver mek değil de nedir?

Geçen yıl 1 mayıs'a katılmadın diye Proleter devrimci saflarda katılan işçi arkadaşlar işten atılıyorlardı. Bu yıl her halde sosyal faşist sendika ağalarının fabrikalarda hemen hemen toplu olarak sendikalardan, atmaları gerekecek.

DİSK'in 1 Mayıs mitingi, işçi sınıfının sendika ağalarına tepkisini ve sosyal faşistlerin tecrite gittiklerini gösteren , canlı bir örnekti.

YAŞASIN FAŞİZME SOSYAL FAŞİZME GERİCİLİĞE, EMPERYALİZME VE SOSYAL EMPERYALİZME KARŞI DALGALANAN PROLETARYANIN ŞANLI KIZIL BAYRAĞI
YAŞASIN 1 MAYIS

KAHROLSUN SENDİKA AĞALARI
YAŞASIN DİSK-İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE

Öğrenciler H.Kurtuluşu'nun tahrifatını protesto etti

Okul yöneticilerinin faşist baskılarına karşı mücadele ederek çeşitli haklarını elde eden Cebeci Sağlık Koleji dev - rimci öğrencileri, Halkın Kurtuluşu Yolunda Gençlik dergisinde Halkın Birliği taraftarı öğrenciler hakkındaki suçlamaları protesto ettiler. Sözkonusu der giye gönderdikleri yazıyı 106 öğrenci imzaladı.

Öğrenciler dergimize de gönderdikleri protesto yazısında sözkonusu derginin H.B taraftarları hakkında "Bu mücadeleye siyaset bulaştırmama" suçlamasını reddederek şöyle söylü yorlar:

"Tam tersine onlar (yani H.B taraftarları), H.K'dan olan bir arkadaşın 'hemen siyasi slo ganlar atmak' gibi kitleden kopuk bir tavır içine girmesi üze rineonu ikna ederek önce kitle içinde çalışarak, kitleyi ikna etmek gerektiğini belirttiler ve bu alanda aktif olarak çalış tılar. Böylece de kitle içinde ortaya çıkabilecek çözülmeleri, boykot kırıcı tavırlar önceden önlenmiş oldu."

Bu tavrın doğru olduğunu be lirten öğrenciler:

"Eylemin başında siyasi seviyenin geri olması, idarenin baskısından korkulması nedeniyle birçok arkadaşlar hatta bel li bir siyasi bilinç seviyesi olanlar dışında bütün kitle işe siyasetin katılmamasını, aksi taktirde eyleme katılmaya caklarını belirttiler. Bu durum karşısında somut durumun tahliline göre tavır almak gerektiğini düşünen arkadaşlar, hemen siyasi slogan bağırmak yerine öncelikle kitleyi bu konuda ikna etmeye çalışmalı, onlara hiçbir mücadelenin siyasetten kopuk olmıyacağını kav - ratmak gerektiğini tesbit ettiler ve çalışmalarını bu noktada yoğunlaştırdılar" diyorlar.

H.B taraftarı öğrencilerin tavrı doğru devrimci bir tavırdır. Mücadele içindeki kitleyi ikna edemeyen tersine onları ür kütüp mücadele etmekten vazge - çirecek olan slogancılık bir küçük burjuva hastalığıdır. Kitleye siyasi bakımdan birşey öğretmediği gibi, eylemin başarısızlığa uğramasına yolaçar. Nihayet H.B taraftarları öğ - renciler böyle bir anlayışı reddedip doğru bir tavır benimsedikleri için eylem başarısızlığa uğramadı. Tersine başarıya ulaştı.

Sözkonusu derginin "siyaset bulaştırmama " suçlaması kendi küçük burjuva hastalığını ört - mek amacıyla yaptığı bir suçlamadır. Bu derginin bu hatalı anlayışı H.K'nun hatalı siyasetinden gelmektedir. H.K na göre "slogan atılsın da ne olursa olsun" Kitleye birşey öğretilebiliyor mu, şartları var mı, zamana uygunmudur? Bunlar önemli değil, Halbuki her eylemin olduğu gibi, her slogan atmanın da amacı kitleleri düşmana karşı harekete geçirmeye hizmet etmek ve eğitmek olmalıdır. Bu amacı taşımayan ve buna uygun olmıyan her slogan atma, gösterişçilikten, aceleci likten ve tepeden inmecilikten başka birşey değildir.

MARAŞ YDGD KURULDU

Dernek yönetim kurulunda HB ve HK taraftarları birlikte bulunmaktadır.

MYDGD işçi, köylü, öğrenci gençliğin bağımsızlık, demokrasi mücadelesinde önderlik edecek bütün halk gençliğine, demokrasi uygulayacak, tabanın söz ve karar sahibi olduğu 'tabanın tavanı, tavanın da tabanı denetlediği bir kitle örgütü olacaktır. MYDGD emperyalizme-sosyal emperyalizme, faşizme ; sosyal faşizme karşı halk genç liğini tek cephede birleştire - bilmek için mücadele edecektir.

YAŞASIN MYDGD
Kahrolsun Faşizm, Sosyal Faşizm
Gençliğe öğrenim özgürlüğü, can güvenliği.

Almanya

Çeşitli milliyetlerden halkımızın gazetesi Halkın Birliği'ne Bilelefeld'de yardım kampanyasını desteklemek amacıyla, 320 DM bağış topladık. Halkın Birliği'nin vermiş olduğu Emper yalizme sosyal emperyalizme ve komprador burjuva ve toprak ağalarına karşı milli bağımsız - lık ve halk demokrasisi mücadelesinde kendisiyle omuz omuza olduğumuzu, yaptığımız bu küçük yardımın devam edeceğini bildiririz.

BİLELEFELDEN İŞÇİLERİ.

K. BOZOKLAR'a Yardım Kampanyasına Katılalım !

Mart 1973'de Faşist Diktatörlüğün cellatlarınca yaralanan KUTSİYE BOZOKLAR Yoldaşımız için HALKIN BİRLİĞİ'nin açmış ol duğu yardım kampanyasına tüm içtenliğimizle katılırken Halk Demokrasisi ve Bağımsızlık mücadelesinde yaralanan yoldaşlarımızı halkımızın bağrına basacaklarına her türlü yardımlarını esirgemiyeceklerine sonuna dek inanmaktayız. Kampanyaya 500 lira yollayarak katılıyoruz.

KAHROLSUN KAMPRADOR PATRON-AĞA DEVLETİ VE ONUN ELİ KANLI CELLATLARI
YAŞASIN HALK DEMOKRASİSİ VE BAĞIMSIZLIK MÜCADELEMİZ VE O UĞURDA SAVAŞANLAR

KUTLUTAŞ İŞÇİLERİ - ANKARA

Pir Ahmet'in Katlini Protesto Ediyoruz!

Bingöl'den	196	imza
Ankara (Kurtuluş'tan bir gurup işçi)	26	"
Ağrı (Kız öğretmen Ls)	196	"
Susuz/KARS (Kâzım Karabekir öğretmen Lisesi)	356	"
İzmir (Çiğli)	50	"
Ankara (Tuzluçayır)	778	"
	1.602	"
Geçen sayıdan	31.692	"
Genel Toplam	33.294	"

HALKIN BİRLİĞİ :Haftalık Dergi, Sahibi:Hayrabet Honca, Sorumlu-yazıişleri müdürü:Güzel Aslaner, İdarehane:Klodfarer cad 25/12 Divanyolu-İst, Dizgi:İlpar Grafik Genel Dağıtım:Bir-Da Biçki yurdu sok 6/4 Cağaloğlu-İst, Baskı: Daily News Web Ofset, Yazışma adresi:PK 1297 Sirkeci-İst, Ankara Dağıtım:Fikri Neğiş, İzmir Dağıtım Datiç, Ödemeler İçin: Posta Çeki No:10287/3 Ankara

1 MAYIS'TA TAKINILAN SİYASİ TAVIR SINIF NİTELİĞİNİN AYNASIDIR

1 Mayıs 1978 Türkiye'nin birçok yerinde kutlandı. Devrimcilerin provokasyonlara karşı uyanık davranması faşist tertipçilerin heveslerini kursaklarında bıraktı. Sonuçta, törenler hiç bir yerde olaya meydan verilmeden gerçekleştirildi. Faşist tertiplerin boşa çıkarılması, ülkemiz devrimi adına önemli bir başarıyı ortaya koymaktadır. Böylece faşistlerin uzun süredir ağızlarında çiğnedikleri "maocular çatışma çıkaracak" sakızı, çürütülüp çöpe atılmış oldu. Sosyal-faşistlerin aynı yöndeki demagojisi de boşa çıkartıldı.

1 Mayıs'ta çeşitli siyasi akım ve örgütlerin takındıkları tutum, sınıf niteliklerini gösteren bir ayna oldu. Bu öğretici tabloyu ana çizgileriyle ortaya koyalım.

Faşistler 1 Mayıs'ta bir korku havası yaratmak istediler. Faşist basın bu amaçla gerilimi iyice yükseltti. Faşistler 1 Mayısta çeşitli tertipler hazırladılar, ancak tayin edici olanı devrimcilerin bilinçli ve sorumlu davranışı olmak üzere, çeşitli etkenlerin oluşturduğu şartlar, aşağılık planlarınıgergerçekleştirmelerini engelledi.

Faşistler 1 Mayıs sonrasında, başarısızlıklarının verdiği öfkeyle yaygara koparmaya giriştiler. Komünizme duydukları nefreti kustular. Demokrasiye, özellikle de Kürt milletinin milli haklarını dile getiren taleplere azgınca saldırdılar. Bütün bunlar, faşizmin teşhirine kanlı hesaplarının açığa çıkmasına daha çok yardımcı oldu.

Sosyal-faşistler ise 1 Mayıs dolayısıyla, demokrasi düşmanı, ve Rus uşağı niteliklerini bir defa daha açığa vurdular. Faşistlerle ve gericilerle devrime karşı birleştiler. Devrimden duydukları korkunun ne derece büyük olduğu açıkça görüldü. Proleter devrimcilerin ve yurtseverlerin DİSK mitingine katılması halinde kendilerinin katılmayacakları şantajında bulunmaları ve polis-valilik-jandarmayla devrimcilere karşı saldırı temelinde birleşmeleri bunun açık örneğidir. Böylece sosyal-faşistlerin devrimden duydukları korkunun faşistlerle olan çelişmelerinden çok daha güçlü olduğu bir kez daha belgelendi.

Sosyal-faşistlerin DİSK mitingindeki Rus uşağı tutumları da dikkat çekicidir sosyal-emperyalist Rusya'ya övgü yağdırmaları ve sosyal faşist T"K"P'ye özgürlük istemeleri onların demokrasi düşmanı ve sosyal-emperyalizmin uşağı niteliklerini ortaya koymuştur. Böylece onların demokrasi dedikleri şeyin sosyal-faşist partiye yasallık sağlamaktan, bağımsızlık dedikleri şeyin ise, Rusya'ya bağlanmaktan ibaret olduğu açık-seçik görülmüştür.

CHP'nin tutumu da, onun bütün gevezeliklerine ve demokrasi üzerine sahte gözyaşlarına rağmen, demokrasinin ve devrimin düşmanı olduğunu göstermiştir. CHP, içişleri bakanının ağzından 1 Mayıs'ı "bahar bayramı" olarak yutturmaya çabalamıştır. Öte yandan, çeşitli yerlerdeki miting ve gösterilerde Marksizm-Leninizmin ustalarının portrelerinin taşınmasını, Kürt milletine özgürlük talebinin dile getirilmesini ve diğer demokrasi isteklerinin, mücadele sloganlarının haykırılmasını suç sayan karşı-devrimci anlayışını ortaya koymuştur. Bakanların ve valilerin ağzından bu tür "suçların" cezasız kalamayacağını belirtmiştir. Bütün bunlar, CHP'nin fikir özgürlüğü üzerine sözlerinin ne derece samimiyetsiz olduğunu belgelemiştir.

DİSK'in yeni yöneticilerinin ve CHP'nin içinde yer alan bir kısım parlamenterin reformculuklarının, onları, sosyal-faşistlerle uzlaşmaya götürdüğü ve 1 Mayıs'ta bunun boyun eğmeye kadar ilerlediği görülmüştür. DİSK yönetimi aynı zamanda devrimcilerden, duydukları korkunun sonucu olarak polisi ve jandarmayı devrimcilere saldırtmayı planlayacak kadar ileri gitmiştir. Bu gerçekler reformcu sendika ağalarının, demokrasi üzerine sözlerinin sahteliğini, tasfiyeciliğe ve sekterliğe karşı görünmelerinin o günkü menfaatlerinin gerektirdiği bir aldatmacanın ötesinde anlam ve tutarlılık taşımadığını göstermiştir.

1 Mayıs TİKP Aydınlık oportünizminin aşağılık suratını ve karşı devrimci rolünü ortaya koymuştur. Halkta korku yaratarak, devrimcilerin çeşitli yerlerde düzenledikleri toplantı ve gösterilere katılımını engellemeye çalışan oportünistler, bu konuda faşistleri milimi milimine taklit etmişlerdir. Onların amaçları da halkımızın 1 Mayıs'ı devrimci bir tarzda kutlamasını engellemektir. Oportünistlerin bu konuda faşistler ve sosyal-faşistlerle aynı cephede yer almaları ibretle izlenmiştir. Proletarya partisi olduğunu sıkılmadan iddia eden oportünistler 1 Mayıs'ı kutlama konusunda hiç bir önemli girişimde bulunmamakla hakim sınıflarla mücadele yerine onlara uşaklığı seçtiklerini ve halk kitlelerinden kopuk bir aydın grubu olduklarını ortaya sermişlerdir. 1 Mayıs'tan sonra TİKP-Aydınlık oportünistlerinin çeşitli illerdeki devrimci kutlamaları veriş biçimleri de, faşistlerin ve sosyal-faşistlerin sunuş biçimiyle aynıdır. Miting ve kutlamalara katılanların sayısını, düşük göstermek mitingin bileşimini çarpıtmak vb. bu alışılmış bayağılıkların oportünistlerce de uygulanan örnekleridir. Opürtünistler devrim düşmanlığını o kadar ileri götürmüşlerdir ki, Emeğin Birliği revizyonistlerinin Antep'teki mitinge katılmama kararının reklâmından medet ummuşlardır. 1 Mayıs aynı zamanda Halkın Yolu şeflerinin devrim dönekliklerini açıkladıkları bir gün oldu. Oportünist şefler faşist gazetelerde boy boy yer alan, "ben bir komünist idim" tefrikalarının uslûbu içinde, geçmişte yaptıkları bazı devrimci şeylerden ne büyük bir "utanç duyduklarını" açıkladılar. Halkın Yolu'nun devrim döneği şeflerinin hazin sonu ve bir süre önce kaleme aldıkları ve daha mürekkebi bile kurumayan yazılarındaki, lafta keskin ve örgüt içi demokrasi havarisi tutumlarının kofluğu öğrenmek isteyenler için müstesna bir derstir. Bu örnek, düalizmin, orta yolculuğun israr edildiği takdirde nerede konaklayacağını ortaya koymaktadır.

1 Mayıs'ta Devrimci Yol ve Kurtuluş gibi orta yolcuların tutumları da öğreticidir. Keskinliği elden bırakmayan Devrimci Yol, 1 Mayısta DİSK'in reformcu yönetimine tam anlamıyla teslim olmuş ve bağlanmıştır. O kadar ki, Devrimci Yol verdiği söz nedeniyle bağımsız 1 Mayıs afişlemesi dahi yapmamıştır. D.Yol, DİSK yönetiminin, anti-demokratik kararını cesaretle protesto ettiğini gösteren bir tutum da takınmamıştır. DİSK mitinginde bütün sendika ağalarına, özellikle de sosyal-faşistlere çok değerli bir yardımda bulunmuş onların gerici tutumlarına destek olmuştur. Bu örnek de bize, küçük burjuva istikrarsızlığını göstermekte, keskinliğin nasıl kolayca teslimiyete dönüşebildiğini açıklamaktadır.

Kurtuluş için de benzer şeyler söylenebilir. Bu akım da DİSK yönetiminin gerici tutumuyla uzlaşmış, bu gerici tutumu etkili bir şekilde protesto etme cesaretini gösterememiştir. Bu da onun küçük-burjuva sınıf niteliğinden revizyonizm kuyrukçu siyasetinden kaynaklanmaktadır.

1 Mayıs'ta küçük-burjuva maceracı akımların sesi soluğu duyulmadı. Kitlelerin mücadeleye seferber edildiği bugünlerde, maceracılar, köşelerinden gelişmeleri seyretmekte yetindiler. Aynı zamanda sosyal-faşistlerin ve reformistlerin tavırları ile faşist tertipler karşısında sessiz kaldılar. Bu onların kitlelerin mücadelesiyle ilgilenmeyen, revizyonizmle uzlaşmayı yansıtan küçük-burjuva ideoloji ve siyasetlerinin sonucu ve belirgin bir örneğidir.

Halkın Kurtuluşu'nun özellikle Istanbul'da takındığı tutum da bu akımın küçük-burjuva tutumunun ve en önemli zaaflarının çarpıcı bir örneğidir. Halkın Kurtuluşu DİSK yönetimine karşı uzlaşıcı bir tutum içine girmiştir. DİSK mitingine ilkelerden taviz vererek katılma isteği gerçekleşmediğinde, DİSK yönetiminin kararını protesto etmekle yetinmiş, bu kararın neyin sonucu olduğunu ve neyi kanıtladığını berraklıkla ortaya koymamıştır. Kendisini DİSK yönetimini kınamakla sınırlamış, bu tutumun teşhirinde sosyal- faşistlerin rolünü ve sendika ağalarının gerçek niteliğini gözden gizleyici yöndeki revizyonizmle uzlaşıcı eğilimlerini yansıtan zayıflıklar göstermiştir. Bunun yanında H.Kurtuluşu proleter devrimcilerin düzenlediği toplantıya aynı gece DİSK yönetimini teşhir propagandasına çıkacakları gibi gülünç gerekçelerle katılmamıştır. Aslında bu tutum, grup menfaatlerini halkın mücadelesinin menfaatlerinin üzerinde tutan küçük burjuva grupçu anlayıştan gelmektedir.

DİSK yönetiminin tutumunakarşı, çıkanlar içinde Sosyalist Devrim Partisi'nin ve Emil Galip Sandalcı gibi demokratların olumlu tavrı belirtilmelidir. SDP, DİSK yönetiminin gerici kararına karşı protestosunu DİSK mitingine katılmayarak eyleme dönüştürdü. Bu olumlu tutum, Devrimci Yol, Kurtuluş vb. orta yolcu akımların modern revizyonizme lafta karşı çıkışlarından, çok daha etkili ve demokratik nitelikteydi.

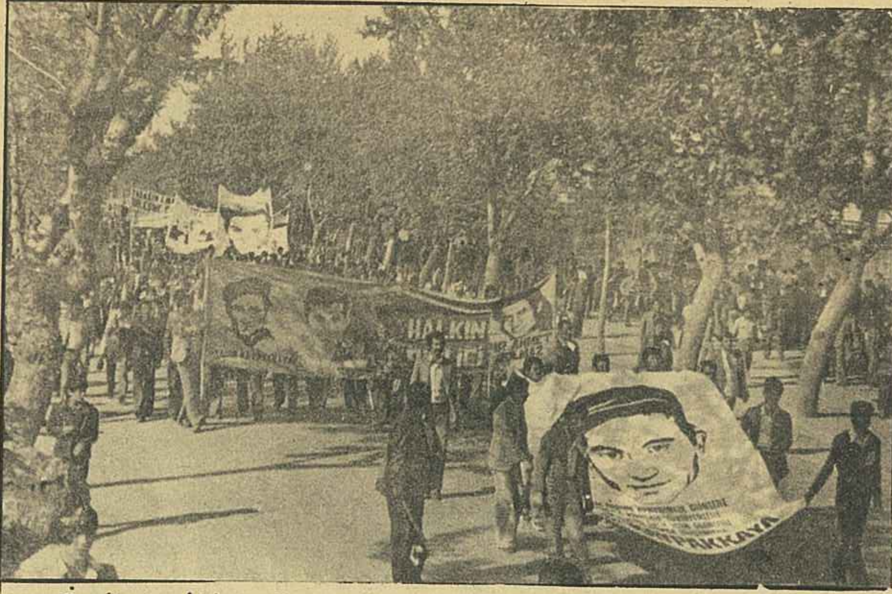
Proleter devrimciler ise güçleri ve imkanları ölçüsünde 1 Mayıs'ı proleter devrimci bir tarzda kutladılar. Düzenledikleri gösteri ve toplantılarda, halk içinde demokrasi ilkesine uymaya özen gösterdiler. Kendilerinin dışında halk içinde yer alan akımların düzenledikleri toplantılara genellikle katıldılar. 1 Mayıs'ta proletaryanın bayrağını yüksekte tuttular.

Görüldüğü gibi 1 Mayıs çeşitli siyasi akımların gerçek niteliklerini gösterdikleri ve sınıf mücadelesi alanındaki gerçek yerlerini aldıkları bir oluşumun somutlaşmasına vesile oldu. Karşı-devrimciler, devrimle karşı devrim arasında yalpalayanlar, devrim saflarındaki revizyonizmle uzlaşıcı eğilimler ve grupçuluk kendisini açıkça ortaya koydu. Sınıf mücadelesinin pratiği herkesi hak ettiği yere oturttu, safları belirginleştirdi.

1 Mayıs'tan alınacak dersleri özümlerken, 1 Mayıs'ta daha netleşen yukarıdaki tabloyu hatırda tutmak zorunludur. Sınıf mücadelesinin her önemli olayında veya her önemli dönemecinde, bu tabloda kendisini gösteren sınıf tavırları ortaya çıkacak, herkes, mücadeledeki yerini buna göre alacaktır.

Proleter devrimciler 1 Mayıs'tan daha güçlü ve azimli olarak çıkmışlardır. Proleter devrimciler, ideolojik-siyasi inşaya sıkıca sarılarak bu kampanyanın daha iyi gösterdiği eksik, hata ve zaaflarını giderecekler, işçi sınıfı partisini kurma yolundaki adımlarını tamamlayacaklardır. Proleter devrimciler, bu güc fakat o ölçüde şerefli görevi başaracak güce ve kararlılığa sahiptirler. Hiç bir engel, onları bu yoldan döndüremiyecek ileriye doğru yürüyüşlerini önleyemeyecektir.

Antep'te onbinler 1 Mayıs'ı coşkuyla kutladı

Gaziantep'li proleter devrimcilerin önderliğinde "1 Mayıs proletaryanın uluslararası, Birlik dayanışma, mücadele günü" Gaziantep'de ilk defa bir miting ve yürüyüşle kutlandı.

Geçen yıl Istanbul ' daki kanlı bir mayıs katliamının psikolojik etkisine ek olarak bu yıl ülke çapında faşist dikta törlüğün estirdiği terör ve 1 Mayısla ilgili korku yaratma yönündeki propagandası yanında, sosyal faşistlerle, orta yolcu Emeğinin Birliği'nin yoğun aleyhte propagandaları DİSK Genel İş Başkanı Abdullah Baştürk' ün radyo-televizyon ve belediye anonslarında halkı mitinge katılmamaya çağırmasına rağmen mitinge 15 bini aşkın bir halk topluluğu katıldı. 5-7 bin kişide alanın çevresinden mitingi izledi.

MİTİNG ÖNCESİ ÇALIŞMALAR.

Gaziantepli proleter devrimciler miting öncesi yoğun bir propaganda kampanyası başlattılar. Bütün semtlerde Duvar yazıları yazıldı. 5 bin adet miting afişi yapıldı. 30 bin adet el ilanı 30 bin adet mitinge çağrı bildirisi dağıtıldı. Çeşitli semtlerde kız ve erkek yoldaşlar ev-ev dolaşarak miting propagandası yaptı. 40 bin TL. civarında yardım toplandı. Kahvelerde, sözlü propaganda yapıldı. 29-30 Nisan günleri bir otomobille anons edilerek ajitasyon yapıldı.

1 Mayıs sabahı erken saatlerde H.B. siyasetini savunan proleter devrimciler 4 ayrı semtte 7 davul çalarak, 4 noktadan hareket ettiler ve mitinge geldiler. Miting alanına ilk Karşıyakalı proleter devrimciler girdiler. Onları Buğday pazarında toplanan proleter devrimci Gıda işçileriyle hamallar derneği üyeleri izledi.

Ardından Hoşgör ve Düztepe semtlerinden proleter devrimciler hastane önünde birleşerek en önde kızıl bayrak, ardında H.B. flaması ardında kız folk - lor ekibi eşliğinde 4 davul ve 6-7 bin kişilik devrimci kitleyle miting alanına geldiler.

H.K. mitingin başlama saatinden (Saat: 13.00) 1.5 saat gecikmeyle geldi. daha sonra HY ve D.Yol alana girdiler.

Saygı duruşundan sonra Enternasyonal marşı söylendi.

İlk konuşmacı olarak, bir proleter devrimci kız arkadaş 1 Mayıs'ın anlamı ve önemini belirten bir konuşma yaptı. Geçen yılki bir mayıs katliamını teşhir etti. Bu yıl reformist sendika ağalarının DİSK içindeki sosyal faşistlerin kuyruğuna takılarak proleter devrimcileri Istanbul mitingine almamasını protesto ederek konuşmasını şu sözlerle bitirdi.

"1 Mayıs 1978 Dünya proletaryası ve Türkiye halkına "Birlik, mücadele, zafer" yılı olması dileğiyle kutlu olsun.

Sonra sırasıyla HK, HY, ve D.Yol'dan birer arkadaş konuştular.

En son bir proleter devrimci daha konuştu. Zaman daraldığı için konuşmasını 10 dakikayla sınırladı.

Miting bittekten sonra önde H.B. taraftarları temel sloganları atarak yürüyüşe başladı

Yürüyüşün sona ereceği şehitlik anıtının önüne gelindikten sonra tekrar H.K. yarım saat bir gecikmeyle geldi. Hemen arkasında HY ve D.Yol geldiler. Ant içildikten sonra disiplin içinde dağılındı.

Miting'in olumlu yanları şöyle sıralanabilir.

Halk içinde demokrasi ilkesi uygulanarak devrim safla - rında yer alan siyasi hareketlerin "Ajitasyon ve propagandada, serbestlik" temelinde eyleme katılmalarını sağlaması olumlu du.

Ortayolcu Emeğin Birliği iyice teşhir oldu. Sosyal faşistlere iyice yaklaştıkları göz ler önüne serildi.

Sosyal faşist demogoji çürütüldü. Proleter Devrimcilerin gücü dosta-düşmana gösterildi.. Sosyal faşistler Gaziantep'de , daha da tecrit edildi.

Faşist Demogoji yıkıldı halk güçlerinin yığın mücadelesi önünde hiçbir gücün ve tehdidin sökmeyeceği bir kere daha ispatlandı.

İlk defa yapılan 1 Mayıs kutlamasının düzenli ve iyi hazırlanmış oluşu, olumlu etki yarattı.

D.Yol'un diğer birçok yerdekinin aksine dürüst ve samimi tavır takınması halk güçlerinin ilkeli ittifakına iyi bir örnek oldu.

Halkın Kurtuluşu'nun mitinge H.B'nin arkasından yürümüş olmamak için 1.5 saat gecikmeyle ayrı gelmesi gurupçulu ğun ifadesiydi. H.K. aynı tutumu miting bitmeden dağılmaya kalkmak ve diğer tavarlarındada gösterdi. Mitingi yöneten H.B. den arkadaşın H.K.'nun telgrafını acele okuması da hatalı ve gurupçu bir tutumdu.

Gaziantep'teki 1 Mayıs mitingi, günün anlamına uygun bir biçimde geniş kitlelerin katılımıyla, mücadeleci bir ruhla kutlandı. Bu eylem halkın gücünü ve devrimci azmini gösterdi. Gericilerin yüreğine korku saldı. Proleter devrimciler bütün engelleri aşıp oyunları bozarak görevlerini yerine getirdiler.

İSTANBUL:

Proleter devrimciler 1 Mayıs'ı bağımsız eylemleriyle kutladılar

Halkın Birliği taraftarlarınca İstanbul'da düzenlenen "1 Mayıs İşçi Sınıfının Uluslararası Birlik, Mücadele ve Dayanışma Gününü Kutlama Gecesi" Yeni Tepebaşı Gazinosu'nda yapıldı. Bu geceye 2.000 civarında devrimci katıldı. Geceye Halkın Birliği taraftarları dışında Halkın Yolu (3 Dünyayı reddedenler) Kava, Devrimci Proletarya ve İleri Maden-İş Sendikası, İran öğrenci konfederasyonuna (CISNU) bağlı Iranlı devrimciler katıldı. Halkın Kurtuluşu geceye katılmadı.

Gece bir arkadaşın kısa konuşması ve topluca Enternasyonal'in söylenmesiyle açıldı. Bundan sonra Dünyada ve Türkiye'de 1 Mayıs'ın gelişimini anlatan ve koronun söylediği devrimci marşlarla birleştirilen bir slayt gösterisi yer aldı. Bunu Ozan Hasan'ın devrimci türküleri ve Kafkas Halk Oyunları Ekibinin folklor gösterisi izledi.

Bu arada 1 Mayıs Mahallesinden Halkın Birliği taraftarları adına bir arkadaş konuştu. Arkadaş konuşmasında 1 Mayıs mahallesi halkının kendi gecekondusuna sahip çıkma mücadelesini ve bu mücadelenin gelişimini anlattı. Hakim sınıfların 1 Mayıs Mahallesi halkına uyguladığı zulmü ve giriştiği provokasyonları dile getirdi. hakim sınıfların provokasyonlarının ve baskısının sürdüğünü, diğer yandan ise hakim sınıflarca sahte vaadlerle halkı aldatarak bölmek ve pasifleştirmek amacıyla girişimlerde bulunulduğunu belirtti. 1 Mayıs Mahallesi halkının mücadele azmini belirten arkadaş, konut sorununun ancak demokratik halk iktidarı altında çözüleceğini vurgulayarak konuşmasını bitirdi.

Daha sonra Halkın Birliği adına bir arkadaş konuştu. Arkadaş konuşmasına 1 Mayıs'ın önem ve anlamını belirterek başladı. 1 Mayıs'ın hakim sınıfların yutturmak istedikleri gibi "bahar bayramı" olmadığını, "işçi sınıfının uluslararası birlik, dayanışma ve mücadele günü" olduğunu anlattı. Bundan sonra dünyamızın durumuna değindi. Sosyalizmin başarıları dünya işçi sınıfının mücadelesi ezilen halkların ve milletlerin mücadeleleri üzerinde durdu. Bu mücadelelerin geliştiğini ve dünya gericiliğine ağır darbe - ler indirdiğini belirtti.

Konuşmacı arkadaş, 1 Mayıs ta emperyalist-revizyonist sistemdeki çatışmalara ve çöküşe de işaret etti. Süper devletler arasındaki dünya hakimiyeti mücadelesinin 3. dünya savaşı tehlikesini arttırdığını, süper devletlerin hızla silahlanıp savaşa hazırlanırlarken, "yumuşama","silahsızlanma" gibi aldatıcı demagojiye başvurduklarını belirtti. Süper devletlerin dünyanın her bölgesinde çatışmalar çıkardıklarını, halkları birbirine kırdırmaya ve uşaklarını halklara saldırtmaya yöneldiklerini açıkladı. Diğer emperyalistlerin de güçleri ölçüsünde yağma yaptıkları ve halklara

De.sa.15'de

1 Mayıs demokrasi içinde coşkunca kutlandı

TUNCELİ

Uluslararası işçi sınıfının, birlik dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs tüm dünya ülkelerinde ve Türkiye'de olduğu gibi Dersim'de de şanına yakışır bir şekilde kutlandı. Tunceli'de binlerce insan seli şimdiye kadar hiç görülmemiş bir şekilde çoşup taştı. Dersim'in erkeği kadını yaşlısı genci Elazığ ve Karakoçan'dan gelen yüzlerce kişi proleter devrimcilerin önderliğinde düzenlenen gösteride saf tuttu. Onbinlerin kalbi ve yüreği 1 Mayıs günü Türkiye Halkının dünya halklarının ve ezilen ulusların kalbi ve yüreğiyle beraber çarptı. M-L'nin yenilmez bayrağı bir kez daha şan ve şerefle dalgalandı. Davullar çalındı, halaylar çekildi. O gün binlerce halkımız mutluydu, neşeliydi, sevincinden dolup taşıyordu. Acı ve ızdırabın altında ezilen halkımız, kendi öz bayramında, sömürücü zalimlere, karşı kinini biliyordu, mücadele azmini dile getiriyordu. Zafer türküleri söylendi, mücadele şiarlarıyla sanki yer yerinden oynuyordu. YAŞASIN 1 MAYIS-İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE-KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL FAŞİZM - NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE-YAŞASIN PARTİNİN YOLU-KÜRDARA AZADİ.. sloganları güçlü bir şekilde haykırıldı. Yollar ve meydanlar, onbinlerin şiarlarıyla inledi. Hakim

sınıfların, faşistlerin, sosyal faşistlerin ve gericilerin yüreğine korku düştü.

Tunceli'de proleter devrimciler tarafından düzenlenen 1 Mayıs miting ve yürüyüşüne 12-13 bin civarında kitle katıldı. Oldukça yüksek sayıda kitlenin katıldığı bu eylem güçlü ve demokratik ve birleştirici bir eylem oldu.

Tunceli'den, Partinin Yolu ve Halkın Birliği taraftarları, proleter devrimciler 1 ay önceden 1 Mayıs kutlamalarına hazırlandılar. Bir mayıs kampanyasını aktif planlı ve düzenli bir tarzda faaliyetlerini yürüttüler. 1 Mayıs gününe kadar, şehirin bütün mahallelerinde tüm kaza ve köylerde yazılamalar yapıldı. Afiş yapıştırdılar. H. Birliği'nin ve tertip komitesinin basmış olduğu iki bildiriyi en geniş alanlara en ücra köylere kadar dağıttılar. 1 Mayıstan önce halk gecesi düzenleyerek,1 Mayıs'ınpropagandasını yaptılar halka çağrıda bulundular. Şehrin her tarafında, kaza ve köylerde guruplar halinde, sürekli propagandalar yapıldı.Yine, şehir, kasabalarda ve köylerde, gruplar halinde, bağış toplandı bağışla beraber propaganda yapıldı. Böylelikle, Proleter devrimciler, her türlü, hazırlık ve çalışmalarını tamamlayarak, şanlı 1 Mayısa güçlü bir şekilde hazırlandılar.

leri,Bay-Sen-İş, sendikalarının bütün üyeleriyle diğer sendikalardan ise tek tek kişiler yürüyüş ve mitinge katıldılar. Tertip komitesinin disiplinini kabul ettiler.

1 Mayıs sabahı saat 10'a kadar Tunceli köprüsüne dört bir yandan insan seli akmaya başladı. Tertip komitesinin tespit etmiş olduğu sıraya göre her gurup, kortej kolunda yerini aldı Düzenli bir şekilde, davullu zurnalı ve Yaşasın 1 Mayıs haykırışlarıyla yürüyüş başladı... Yürüyüş, boyunca sürekli sloganlar atıldı. Yürüyüş kolu, miting alanına varınca, tertip komitesinin mikrofondan sürekli uyarıları ve görevli arkadaşların yardımıyla, diğer grupların da kolaylık göstermesiyle, her gurup miting alanında belirlenen yerlerini aldılar. Enternasyonal marşı ile saygı duruşu yapıldı. Saygı duruşundan sonra, H.Birliği ve P.Yolu'nun sahibi Hayrabet Honca'nın miting tertip komitesine göndermiş olduğu mesajı okundu, ve çoşkuyla alkışlandı. Daha sonra konuşmalara geçildi. Tüm sendikalar adına bir arkadaş, 1 Mayısın önemi ve anlamını belirten bir konuşma yaptı. Bu konuşmadan sonra, H.Birliği ve P.Yolu adına bir yoldaş konuştu. Konuşmada, 1 Mayısın tarihi önemine ve geçmişine değindi ve dünyadaki, Türkiye'deki gelişmelere değindi.M-L

Yine proleter devrimciler , Tunceli'deki halk saflarında olan bütün gruplara temel ilkelerden taviz vermeksizin, karşı-devrimci hiçbir söze müsaade etmeksizin, demokrasi tanıdılar Başta HK taraftarlarına ve HY'nin (Üç dünya teorisini reddeden) taraftarlarına olmak üzere bütün gruplara tanıdıkları bu demokrasiyle halktan olan herkesin mitinge katılmasını sağladılar. Sosyal faşistlerin ve reformistlerin tersine halktan olan herkese katılma imkanı tanıdılar. Proleter Devrimciler demokrasiye dayanarak sağlamaya çalıştıkları eylem birliğini gerçekleştirmede başarıya ulaştılar. İlk başta bütün hareketlerin proleter devrimcilerin önerisini reddetmesine rağmen ilkeli ve demokratik tutumuyla proleter devrimciler başarıya ulaştılar.

Proleter Devrimcilerden başka HK, HY, Kava, HG, Kurtuluş taraftarları, Kürt Milliyetçi-

hareketin bu 1 Mayısta en önde gelen görevi partiyi kurma yüce görevine dört elle sarıldığını ve bu şanlı görevi yerine getireceğine işaret etti. Sonunda tüm M-L'nistleri ve devrimcileri M-L'nist hareketin doğru siyaseti etrafında birleşmeye çağırdı. Birlik mücadele, zafer şiarıyla proleter devrimcilerin yılmadan doğru yolundan yürüyeceğini belirterek, konuşmasını bitirdi. Bu arada Tunceli Cezaevinden, Rize Cezaevine gönderilen Ahmet Demirdöven'in miting tertip komitesine göndermiş olduğu mesajı okundu. Ve bütün kitlenin ilgisiyle karşılandı. Daha sonra H.Kurtuluşu'ndan bir arkadaş konuştu. H.Yolu'ndan bir arkadaşın konuşmasından sonra da Kava'dan bir arkadaş konuştu. Ondan sonra sırasıyla, diğer Kürt Milliyetçileri, H.Gücü ve Kurtuluşçulardan, birer kişi konuşma yaptı.Konuş-

De.sa.15D

1 Mayıs mitinginde Halkın Kurtuluşu proleter devrimcilere demokrasi tanımadı

"İşçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele günü" 1 Mayıs İzmir'de yapılan miting ve yürüyüşle kutlandı. Halkın Kurtuluşu taraftarlarının düzenlediği miting ve yürüyüşe 7 bin civarında bir katılım oldu. Yürüyüş genellikle düzenli ve disiplinli geçti. Ancak miting alanında disiplin bozuldu. Bunda ses düzeninin bozuk olması oldukça etkili oldu.

Mitingde Halkın Birliği taraftarı devrimcilere söz hakkı verilmedi. Sadece HK ve HY taraftarları konuştular. Halkın Birliği taraftarlarına söz verilmemesinin gerekçeleri olarak şunları ileri sürüldü.

a) İzmir'de Halkın Birliği'nin kitleler içinde etkisi azdır ve bundan dolayı siyasi bir hareket olarak tanınamaz.

b) Halkın Birliği sadece kendini proleter devrimci görüyor ve 1 Mayıs kutlamaları konusunda tekkeci bir tavır takınmıştır.

Bilindiği gibi oportünizmin, bir özelliği de ilkesizliktir.. İlkelere göre tavır almak oportünizme yabancıdır. Oportünizm günlük olaylara, esen rüzgara göre tavır alır. Halkın Kurtuluşu taraftarları Halkın Birliği taraftarlarına söz hakkı vermeme konusunda oportünizmin yukarıdaki özelliklerini göstermişlerdir. Söz vermeme nedenlerinden birincisi ilkesizliği en iyi yansıtanıdır. Ciddi bir siyasi hareket (hem de proleter devrimci) olma iddiasında bulunanlar, kafa sayısının azlığına çokluğuna bakarak tavır alıyorlarsa Stalin'in dediğinin aksine "önce nicelik sonra nitelik gelir" diyorlarsa oportünizmin batağındadırlar demektir . Üstelik Halkın Birliği Türkiye ölçüsünde bir güce sahiptir. İzmir'de de nicel varlığı sözkonusudur. Hele 5 ay önce takındığı tavır bugün takındığı tavır ile taban tabana zıt ise... 4 Aralık 1977'de işsizliği, pahalılığı, faşist terörü protesto için yapılan mitingi HY taraftarlarının hemen hemen yukarıdaki gerçekleri öne sürerek direnmelerine rağmen HK ve HB taraftarları ortak düzenleyebildiler. Halkın Kurtuluşu taraftarları HY taraftarlarını yukardaki nedenlere tıpa tıp benziyen nedenleri ileri sürdüğü için eleştiriyorlardı. Ancak son mitingdeki tavrı ne kadar "ilkeli" olduğunu gösteriyor. Siyaset olarak tanımaya gelince ; yapılan seminerlerde Marksist - Leninist hareketin tezlerini kararlılıkla savunan HB taraftarlarının karşısında hırçınlaşmak tartışmaları söz yerindeyse çığrından çıkarmak, kaba kuvvet kullanmakla tehdit etmek siyasi bir iflasın sonucudur. Siyasi olarak acz içine düşenler ciddi bir siyasi hareket olarak ortaya çıkamazlar.

İkinci neden de ideolojik siyasi iflasın verdiği korkunun tedesidir.H.B.'nin sadece kendisini proleter devrimci gördüğü doğrudur. Bundan dolayı da 1 Mayıs kutlamalarını düzenlemek görevi de onun omuzlarındadır. Bu tekkeci değil, ilkeli bir tavır takınmaktır. Ancak Halkın Birliği 1 Mayıs'ı kutlamak için olsa bile düzenlediği toplantı ve mitinglerde halk saflarında yer alan siyasi gruplara, (bulunulan yerdeki sayının azlığına çokluğuna bakmadan) söz hakkı verir. Halkın Birliği taraftarlarının ALİAĞA'da 29 Nisan gecesi düzenledikleri 1 Mayıs konulu gecede HY, HK ve Kava taraftarlarına söz hakkı verilmesi bunun en iyi örneğidir. Ancak Halkın Kurtuluşu'nun tavrı ilkesizdir. Çünkü Halkın Birliği O'nu proleter devrimci görmediği halde o Halkın Birliğini genel anlamda Proleter Devrimci görmektedir. Buna rağmen söz hakkı vermemektedir, ilkesizlik budur.

Aliağa'da 1 Mayıs kutlandı

Aliağa İzmir'in Menemen ilçesine bağlı bir bucaktır. Aliağa'da HB taraftarlarınca 1 Mayısla ilgili düzenlenen geceye 300 civarında bir katılım oldu. Bu böyle bir gecenin ilk defa yapılması gözönüne alındığında, küçümsenemeyecek bir katılımdır Geceye katılanların hemen tümü işçiydi. Bu geceye daha militan bir hava verdi. Gecede aynı zamanda 2 sene evvel 1 Mayıs 1976 da katledilen Mehmet Kocadağ yoldaş anıldı.

Halkın Birliği taraftarı bir devrimci 1 Mayıs'ın doğuş ve anlamını belirten bir konuşma yaptı. Arkadaş konuşmasında proletarya partisini kurma mücadelesi üzerinde durdu. Daha sonra , Türkçe ve Kürtçe marşlar, türküler okundu. Gecede genellikle Yaşasın 1 Mayıs, Kahrolsun Faşizm, Sosyal-Faşizm, Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız-Demokratik Türkiye, Kahrolsun Komprador Patron-Ağa Devleti Sloganları atıldı. İşçiler geceyi hazırlamada, bağış kampanyasında , günlerine kararlılıkla sahip çıktılar.

ERZINCAN

İŞÇİLERİN 7AY SÜREN GREVİ BAŞARIYLA SONUÇLANDI

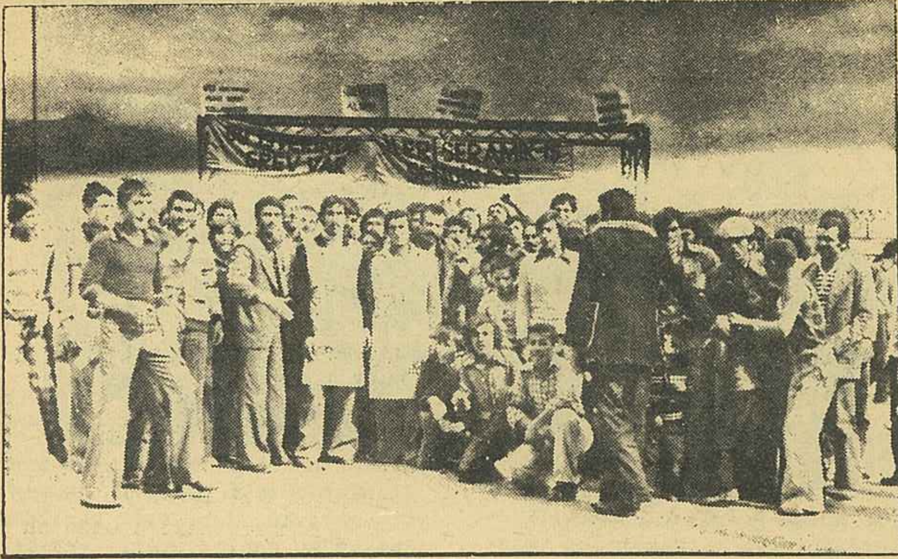
İleri Seramik İş bundan yedi ay önce, geçen yıl Eylül ayında Ağaoğlu Tuğla ve Kiremit fabrikasında işverenle toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde anlaşamayınca grev kararı aldı. Grev kararı bütün işçilerin ona yıyla alınmış haklı bir karardı.

Sendikaları önderliğinde işçiler grev uygulamasına geç - tikten sonra, Erzincan'daki bütün gerici ve sömürücü çevreler grevi boğmak ve yoketmek için hep beraber patronün sa - fında yeraldılar. Çünkü bu grev Erzincan'da yapılan ilk grevdi. Başarıya ulaşırsa diğer bütün işyerlerinde işçileri u-yandırır, gerici sendikaları patron uşağı sendikacıları yıkardı. Bu nedenle grevin başarıya ulaşmaması için gericiler birleşerek grevi boğmaya, işçileri yenmeye çalıştılar.

İleri Seramik İş Sendikası ve işçiler bu baskılar karşısın da boyun eğmediler. Grevden dönmediler, kararlılıkla mücadelelerine devam ettiler. Bu haklı ve kararlı mücadele Erzincanlı geniş işçilerin ve köylü emekçilerin sevgi ve desteğini kazandı. Sendikanın açtığı grev fonuna işçi ve emekçiler tarafından çoşkuyla karşılanarak, geniş kesimden maddi yardım toplandı. Ayrıca bu grev Erzincan'daki sendikasız binlerce işçiyi etkiledi. Değişik iş-kollarındaki işçiler İleri Seramik iş'e başvurarak sendikalaşmak istediklerini dile getirdiler. Böylece geniş işçi ve emekçi yığınların ilgisini çeyaşadışı ve haksız oyunlarına karşı işçiler ve sendikaları İleri Seramik İş sürekli mücadele etti. Emniyet görevlilerinin polisin de yardımıyla patron zaman zaman dışardan getirdiği işçileri çalıştırabildiyse de, yetkili makamlar ve mahkemeler aracılığıyla sendikaya baskı yapıp grevi kanunsuz göstermeye çalıştıysa da başarıya ulaşamadı. İşçiler ve sendika kararlı mücadelesi ve güçlü birliği sayesinde patronun bu çabalarını bozdu. Fabrikada üretimi durdurmayı ve grevin kanuni olduğunu kabul ettirmeyi başardı. Bu başarı işçilerin azmini ve birliğini daha da sağlamlaştırdı.

İşçiler karşısında yaptığı oyunlarla başarıya ulaşamayan patron umutsuzca yeni bir çabaya girişti. Faşist ve işçi düşmanı MİSK'e bağlı Türk Çimser Sen Sendikasını getirerek, dışardan getirdiği işçileri bu sendikaya kaydettirerek grevi kırmaya çalıştı. İleri Seramik İş bunun üzerine bu faşist sendikayı ve amaçlarını işçilere iyice teşhir etti. Bunun üzerine patron uşağı faşist sendika çareyi işyerinden kaçmakta buldu.

Yaptığı bu oyun da tutmayınca, sendikanın ve işçilerin birliğinin daha da güçlendiğini gören patron dize geldi. İşçilerin ve sendikanın kararlı mücadelesi ve sağlam birliği patronu dize getirdi ve Patron tekrar toplu iş sözleşmesine

ken ve destiğini kazanan grev patron ve gericilerin bütün oyunlarına ve sahte solcu oportünistlerin grev kırıcı çabalarına rağmen dimdik ayakta durdu.

Kiremit fabrikaları kışın iklim şartlarından dolayı birkaç ay çalışamaz ve üretime ara verirler. Bu nedenle kış mevsimi geldiğinde üretim durduğu için grev çadırı işyerinde bir süre kaldırılmış, fakat 24 Nisan 1978'de işmevsiminin başlamasıyla tekrar işyerine kurularak greve daha büyük bir çoşku ile devam edildi. Patron, grevi kırmak için geçen sene yaptığı gibi bu sene de tekrar dışardan işçi getirerek işyerinde çalıştırmaya çalıştı. Patronun bu oturmak zorunda kaldı. 10-15 gün süren görüşmelerde sendikanın kararlılığı karşısında, istekleri kabul etmezse grevden daha da büyük zarara gireceğini anlayınca, sendikanın istek lerini kabul ederek toplu iş sözleşmesini imzalamak zorunda kaldı.

Böylece yedi ay süren grev, sendikanın ve işçilerin kararlılığı sonucu zafere ulaşmıştı. Erzincan'da ilk olan bu grevin başarısı, binlerci bilinçsiz işçiyi uyandıracağı için daha de önem taşıyor, sonraki işçi mücadelelerinin başarılı bir başlangıcı oluyordu..

Faşist tertipleri açığa çıkartalım

Malatya olayları Kontr-Gerilla ve MHP'nin düzenlediği, AP ve MSP gibi diğer faşist ve gerici partilerin de desteklediği tertiplerdi. Belirli kürt aşiretleri üzerinde feodal etkisi olan ve bu aşiretler kitlesinin desteklediği kendisi de bir faşist ele başı olan Hamido'ya yapılan bombalı suikast iyi düşünülerek plan lanmış provakasyonlar zincirinin bir halkasıdır. Hamido'ya gönderilen paket bombanın Ankara'da Nükleer Enerji Merkezi'nde, geçmişte birçok devrimci katleden MHP'liler tarafından yapıldığı ortaya çıkmıştır. Yine Pazarcıkta alevi kürtler üzerinde feodal etkisi olan bir CHP'liye gönderilen bomba da aynı yerde yapılmıştı. MHP'liler şüphesiz ki Kontr-Gerilla ile birlikte çalışıyorlardı. Yine Kahramanmaraş'ta ilerici polisler tarafından ortaya çıkarılan MHP'ye bağlı faşist örgütün devrimci kuruluşlar yanında kendi kuruluşlarına da sabotaj yapmayı öngören planları ele geçirildi. Son olacak Elazığ'da "suya zehir katılmış" yay garalarıyla da sünni halk faşist ler tarafından harekete geçirilmeye çalışıldı.

Bütün bunlar, faşistlerin gerek alevî-sünnî çatışması körüklüyerek, gerek kitle üzerinde etkisi olan faşistlere suikast yaparak ve gerekse başka provokasyonlarla bilinçsiz kitleleri kendi saldırganlığına alet etmeye ve faşist terör için harekete ge çirmeye çalıştıklarını gösteriyor. Malatya olayları faşistlerin bu konuda attıkları önemli bir adımdı. Faşistler Hamido'nun feodal etkinliğindeki kitleyi saldırıya geçirmelerine rağmen bu onlar açısından kısmi bir başarıydı. Hamido'ya gönderilen bombanın kendi adamları tarafından yapıldığı açığa çıkınca bu nevi provokasyonları yarım kaldı. Bu başarısızlıktan sonra faşistler, yeni tertipler düzenleme yolunu tutacaklardır. Tertipler için yeni araçlara başvurmaya çalışacaklardır. Kullanacakları araçları tek amaca yöneliktir. Bilinçsiz kitleleri faşist saldırılarına alet etmek! Bunu yapabilmek için yine alevî-sünnî çatışması çıkarmaya, "suya zehir katılmış" gibi yaygaralar "camiye bomba atılmış" gibi yaygaralar yapacaklar veya başka de magoji ve çatışmalara başvuracak lardır. Aşiret çatışmaları çıkar maya v.s. çalışacaklardır. Bu durum karşısında devrimciler, ilericiler ve bütün halkımız uyanık olmalıdır. Bütün yollarla faşist lerin bilinçsiz kitleyi saldırıya geçirme planlarını bozguna uğratmalıdır. Tertipleri önceden görmeli, oyuna gelmeden bilinçsiz kitleyi faşist saldırıya alet olmaktan alıkoyan teşhir pro pagandası ve çalışması yapmalıdırlar.

Malatya olaylarının öğrettiği önemli bir ders de budur. Mesela faşistler sözkonusu suikastten bir iki gün önce iki bildiri dağıttılar. Bildirilerinde altında devrimciler yazıyordu. Biri alevi halka hitap eder görünerek, gericilere karşı mücadeleye hazırlanmayı istiyordu. Bu bildiri sunni halka dağıtılarak alevi halka karşı bir gerginlik yaratıldı. Diğeri ise yine devrimciler adına yazılmış ve ahlaksızlık ve namussuzluğu devrimcilik olarak tanıtarak halkı kışkırtan bil bildiriydi. Bütün bunlar bir tertibin hazırlandığının deliliydi. Devrimciler uyanık davranıp zamanında bunu teşhir edebilselerdi ya faşistler sözkonusu tertipten vazgeçmek zorunda kalacak veya bu kadar kitleyi saldırıya geçiremiyeceklerdi.

Faşistler bundan sonra da çeşitli tertiplerle bilinçsiz kitleyi saldırıya geçirmeyi planlıyacaklardır. Buna karşı uyanık olmalı ve her tertibi açığa çıkararak başarısızlığa uğratmalıyız.

Diğer yandan faşizme karşı en geniş halk kitlesini harekete geçiren eylemler koyarak faşizmi daha da zayıflatmalıyız.

Bu iki mücadele birlikte faşizme önemli darbeler indirecek ve faşizme, sosyal-faşizme karşı demokrasi mücadelesini güçlendirecektir.

GREVİ PATRON UŞAĞI OPORTÜNİSTLERDE KIRMAK İSTEDİ:

Sendika işçileri ilk üye yapmağa çalıştığı zaman, TİKP-Aydınlık oportünistleri taraftarları, işçilerin sendikaya üye olmaması için propoganda yaptılar. Diğer yandan kimin üye yazıldığını yayarak Patrona ispiyonculuk yaptılar ve patronun bazı işçileri fabrikadan atmasına hizmet ettiler. Sendika hakkında "para yiyor", "patron sendikasıdır" gibi iğrenç yalanlar yaydılar. Bu çabaları oportünizmin sınıf işbirliği siyasetinin ürünüydü ve işçiler arasında tutmadı. Grev başladıktan sonra da grevden yanaymış pozlarına bürünerek sendika aleyhinde dedikodu yayarak işçilerin ve sendikanın birliğini ve mücadelesini zayıflatma ya ve grevi kırmaya çalıştılar. Bu konularda gazeteleri Aydınlık bol bol gerici yazılar yazdı...

Grev sırasında oportünistler bir serseriyi sendikaya ve işçilere karşı kullandılar. Halkın greve yardımını engellemek için yalan propoganda yaptılar.

Grevin başarıya ulaşması grev kırıcı oportünistlere en iyi cevaptır.

İleri Seramik İş yöneticileri dergimize yaptıkları açıklamada şunları söylüyorlar:

"Erzincanda ilk olan grevimiz, sendikamızın ve işçilerimizin sağlam birliği ve kararlı mücadelesi sonucu, Erzincandaki işçilerin ve köylü emekçilerinin sevgi ve desteğiyle başarıya ulaşmıştır.

Patronun yaptığı tüm oyunlar boşa çıktı. Faşist MİSK'e bağlı sendika işyerini terket - mek zorunda kaldı.

Grevimizi başındanberi kırmaya çalışan Aydınlık oportünistlerinin yüzü ve yalanları iyice açığa çıktı.

Grevimiz toplu iş sözleşmelerinin işçiler tarafından yakından izlenmesini sağlamıştır.

Grevimiz, biz işçilere verilmiyen ve ellerimizden alınmak istenen haklarımızın alınmasında iyi bir silah, bizi kurtuluşumuza götüren bir mücadele yolu, bizi eğiten, sınıf bilincini kavratan okulumuz olmuştur"

İleri-Seramik-İş Sendikası 1976 yılının sonlarında Erzincan'da kuruldu. 1977 yılında bir kaçyüz işçiyi örgütliyen sendika iki Tuğla ve Kiremit fabrikasında yetki aldı. Birinde toplu iş sözleşmesinde anlaşma sağlamasına rağmen diğerinde sağ - lanmayınca geçen yıl greve geçti ve başarıya ulaştı. Şu anda 400' e yakın üyesi bulunmakta - dır.

OGARKOV'UN ZİYARETİ:
RUSYA'NIN YENİ BİR GİRİŞİMİ

Sosyal-emperyalist elebaşılardan Ogarkov 24 Nisan'da yurdumuza geldi. Bir hafta-lık ziyareti süresinde Cumhurbaşkanı, Başbakan, Savunma Bakanı ile görüştü. Askeri birlikleri ziyaret ederek incelemeler yaptı.

Kuruşçev'in karşı-devrimci darbesinden sonra yurdumuza bir Rus mareşalinin ilk defa gelmesi, üstelik bu ziyaretin silah ambargosunun güncelleştiği bir zamanda yapılması dikkatleri üstüne çekti. Bütün dünyada ilgiyle izlenen Ogorkov'un ziyareti sosyal-emperyalistlerin ülkemiz üzerinde sürdürdüğü hegemonya mücadelesinin bir parçasıdır. Son birkaç yıldır iktisadi siyasi ve kültürel yakınlaşma ile bu alanda önemli mesafe kateden sosyal-emperyalistler, askeri alanda da işbirliği yapa rak attıkları adımları pekiştirmek hevesindeler. Üç yıldır devam eden silah ambargosu hakim sınıflarla Amerikan-emperyalistleri arasındaki ilişkileri olumsuz yönde etkiledi. Bu durum sosyal-emperyalistlerin iştahını daha da kabarttı. Her fırsattan yararlanarak ülkemizdeki nüfuzunu arttırmaya çalışan, bu konuda usta siyaset izleyen sosyal-emperyalist elebaşıları fırsatı ganimet bilip askeri alanda da ülkemize sızmak için soluğu Ankara'da aldılar.

Sosyal emperyalistlerin askeri alandaki işbirliği istekleri iki sene önce Orgeneral Kenan Evren'in başkanlığında Moskova'ya giden askeri heyete silah sergilerini gezdirerek, istedikleri zaman ucuz silah vereceklerini bildirdiklerinde su yüzüne çıkmıştı. Ogarkov'un bu ziyareti kendileri açısından daha uygun gördükleri bir dönem de aynı isteği bir kere daha tekrarlamak, gerçekleşebilmesi için nabız yoklamak amacını taşıyordu. Askeri alanda yapılacak işbirliği sosyal-emperyalistler için tayin edici öneme sahiptir. İktisadi alanda gelişen işbirliği, siyasi ve kültürel alandaki ilişkilerdeki nisbi ilerleme silah satışıyla perçinlendiğinde onlar için ülkemizdeki Amerikan hegemonyasını altetmek işten bile değildi.

Amerikan emperyalistleri-nin üç yıldır uyguladığı silah ambargosu son yıllarda yetersiz hale gelen iktisadi desteği hakim sınıfları güç duruma düşürdü. Hakim sınıflar bir yandan durumlarını bir ölçüde ferahlatmaya zorlandılar. Zaten pusuda bekleyen sosyal-emperyalistlerden iktisadi yardım almaya yöneldiler. Giderekte bunu geliştirdiler. Siyasi alanda da özellikle emperyalistlerle ilişkileri çerçevesinde nisbeten daha bağımsız hareket ederek "çok yönlü dış politika"ya yöneldiler. Böylece emperyalist ülkeler ve yarı-sömürgelerle özellikle de iki süper devletle olan siyasi ilişkilerinde daha esnek davranma imkanı sağladılar. "Çok yönlü dış politika" demagojileri yaparak kitleleri uyutmaya çalışıyorlar. Kültürel alandaki durum da farklı değil.

Faşistler ve CHP, bu ziyareti silah ambargosunu kaldırması için Amerikan emperyalizmine karşı tehdit unsuru olarak kullandılar. Ambargo kalkmadığın-da sosyal-emperyalistlerle askeri işbirliği yapacaklarını ilan ederek Amerikan-emperyalistlerine şantaj yaptılar. Ve şartları (ambargonun kalkması) yerine getirilmediğinde sosyal emperyalistlere yönelebilecekle rini her fırsatta tekrarladılar. Sonuçta sosyal-emperyalistler için umut ışığı daha kuvvetli belirdi. Bu da onlar için yeter liydi. Zaten fazlasını da beklemiyordu. Hakim sınıflar ise istediklerinde başvurabilecekleri bir silah kaynağının patronunun teklifleri üzerinde daha açık konuşmanın ve onun verdiği teminatın rahatlığı içindeler.

Sosyal-emperyalist Ogarkov'un yurdumuza gelmesi sosyal emperyalistlerin ülkemiz üzerinde hegemonya kurma konusundaki azgın iştahını fırsatçılığını, hakim sınıfların onlarla geliştirmeye çalıştıkları işbirliği siyasetini bir kere daha sergilemesi bakımından önemlidir. Bu ziyaret ülkemiz üzerindeki sosyal emperyalist tehlikeyi görmeyenlerin veya küçümseyenlerin hatalı siyasetlerini bir kere daha açığa çıkardı. Sosyal-emperyalistlerin ve onların uşakları sosyal-faşistlerin ülkemiz üzerinde yoğunlaşan girişimleri ne karşı uyanıklılığımızı arttırmalı, onları teşhir ve tecrit mücadelemizi gevşetmeden sürdürmeliyiz. Sosyal-emperyalizmin tehlikesini küçümseme eğilimleriyle mücadele etmeliyiz.

Sosyal-emperyalistlerin ve uşaklarının hevesleri kursaklarında kalacaktır. Halkımız emperyalist, sosyal- emperyalist tahakkümünü faşizmin, sosyal faşizmin ve tüm gericiliğin kökünü kazıyarak demokratik halk iktidarını gerçekleştirecektir.

Ecevit'in Bulgaristan ziyareti sosyal-emperyalizme açılma adımıdır

Ecevit geçtiğimiz hafta için de Bulgaristan'ı ziyaret ederek Todor Jivkov ve diğer Bulgar yetkilileriyle görüştü. Görüşmelerde, iktisadi işbirliği yönünde önemli gelişmeler kaydedildi. Karayolu taşımacılığı, gümrük, göç gibi sorunların yanında esas olarak ticari ilişkilerin geliştirilmesi, Türkiye'deki bazı sınai projelere Bulgaristan'ın katılımı elektrik enerjisi ve elektrik borçlarının tehiri görüşmeler sonunda imzalanan anlaşmanın konusunu oluşturdu. Diğer siyasi sorunlarda, ve askeri sorunlarda önemli bir gelişme olmadı.

Ecevit'in Bulgaristan ziyareti, hükümetin "çok yönlü dış politikası"nın örneği ve sosyal-emperyalizme yaklaşmanın ifadesidir. Bu politika hakim sınıfların, hakimiyet mücadelesinde yarışan Amerika'nın ambargo borç verme konularındaki tutumuna karşı rakibi sosyal-emperyalistlerle ilişkileri geliştirerek Amerikan emperyalizmini, tutumundan vaz geçirmeye zorlamak ve uluslararası alanda içine düştükleri yalnızlıktan kurtulmak çabalarını yansıtmaktadır.

Bulgarlarla üzerinde imzalanan anlaşmada yer alan noktalar Türkiye halkının aleyhine yeni sömürü bağlantılarına girişildiğini göstermektedir. Elektrik enerjisi alanında Türkiye'nin aldığı enerjinin arttırılması ve Tunca üzerinde ortak santral inşasında anlaşma yapılmıştır. Bulgar revizyonistlerinin elektrik enerjisi gibi kilit önemde bir alanı kontrol etme arzusunu ifa de etmektedir. Başta karayolu taşımacılığı gelmek üzere ulaşım ve dış ticaret alanlarında, işbirliği geliştirilmiştir. Ticari faaliyetin geliştirilmesi, sınai projeler ve "teknik iş birliği" yapılması konusunda da yeni sömürü olanakları açılmakta ve ülkemizde dolaylı yoldan sosyal-emperyalizmin hakimiyet kurmasına ortam hazırlamaktadır.

Bulgaristan'la ilişkilerin geliştirilmesi hakim sınıfların bütün kesimlerince olumlu karşılanmıştır. Faşistler ve CHP belli sınırlarda tutulmak kaydıyla genel olarak revizyonist kamp, özel olarak Bulgaristan'la ilişkilerin geliştirilmesinden yana dırlar. Sosyal-faşistler ise Bulgaristan'la ilişkileri geliştirmenin efendileri Rusya'yla, yakınlaşmayı sağlayacağı hesabıyla gelişmeleri alkışlıyor ve daha ileriye götürülmesi için teşvikte bulunuyorlar.

Aydınlık oportünistleri ise savundukları "3 dünya teorisi"-nin aksine, "2.dünya ülkesi"Bulgaristan'la yakınlaşmaya karşı çıkıyorlar. Oysa, teorilerine göre "2. dünyanın 3. dünya ile ilişkilerini geliştirmeye yönelmesi" alkışlanmalıdır. Aydınlık oportünistlerinin bu önemli siyasi hatayı tekrarlamaları sınıf işbirliği çizgilerinin gereğidir. Aslında Aydınlık Bulgaristan'ın arkasındaki Rus tehlikesi olmasa, sömürü ve baskısına karşı değildir.

Proleter devrimciler Bulgaristan'ın Türkiye üzerindeki baskı ve sömürüsüne, Bulgaristan aracılığıyla sosyal-emperyalistlerin etkilerini arttırmalarına kesinlikle karşıdırlar. Bulgar revizyonistlerinin sömürü ve baskısının yok edilmesi halkımızın geliştirdiği bağımsızlık ve demokrasi kavgasının zaferiyle sağlanacaktır. Bu sonuca ulaşmayı hiç bir gerici güç engelleyemeyecektir.

HÜKÜMET YENİ BASKI TEDBİRLERİ GETİRİYOR

Ecevit Hükümetinin "anarşiyle mücadele" gerekçesiyle bir dizi tedbir alacağı açıklandı. Açıklanan tedbirler içinde, "siyasal suçlara" bakan ihtisas mahkemeleri, valilerin yetkilerinin arttırılması, polis kadrosunun genişletilmesi, eğitim ve teknik yönden güçlendirilmesi ile "adli zabıta"nın kurulması yer alıyor.

Bütün bu tedbirler, halkımızın gelişen mücadelesini boğmak, kitle eylemlerini bastırmak ve devrimcilere dahá çok baskı, zulüm uygulamak amacıyla alınmaktadır.

İhtisas mahkemeleri, devrimcilere ait davaları kısa sürede sonuçlandıracaktır. Bu mahkemeler genellikle, işkence altında alınan ve polisin düzmece isnatlarıyla oluşturulan ifadelerie sas alacaktır. Mahkemeler kısa sürede yüksek cezalar keserek devrimcilere ve halka göz dağı vermek, devrimcileri zindanlara doldurmak amacındadırlar.. İhtisas mahkemeleri, oluşturulduğunda kadrolarının Adalet Bakanlığınca düzenlenip, Yüksek Hakimler Kurulunca atanacağı belirtilmektedir. Bu durum, ihtisas mahkemelerinin Devlet Güven lik Mahkemeleri gibi hükümetlerin siyasi tercihleri doğrultusunda oluşturulacağını ortaya koymaktadır.

Valilerin yetkilerinin genişletilmesi de benzer amaçların gerçekleştirilmesi planlanan bir tedbirdir. Böylece Valiler aracılığıyla demokratik haklarin kısıtlanması, yer yer adı konulmayan sıkıyönetim uygulaması mümkün olacaktır.

Polis teşkilatının genişletilmesi, eğitim ve teknik düzeyinin yükseltilmesi de devrimci mücadeleye karşı alınmış bir tedbirdir. "Adli zabıta" için de benzer şeyler söylenebilir.. Bütün bunlar komprador patron ağa devletinin güçlendirilerek, halkımız üzerindeki baskı ve zulmün yoğunlaştırılması için yapılmaktadır.

Ecevit hükümetinin açıkladığı tedbirlerin komprador patronların ve ağaların hemen bütün kesimlerinin desteğini alması tesadüf değildir. Çünkü bu tedbirler bu sınıfların halka, ve onun gelişen devrimci mücadelesine karşı ortak menfaatlerini yansıtmaktadır. Tedbirler, kompradorların ve ağaların diktatörlük aracı olan devletin güçlenmesini sağlayıcı yöndedir.

Dikkati çekici olan bu tedbirlerin bazı demokrat çevreler de sessizce onaylanması, hatta savunulmasıdır. Bu anti-demokratik girişimleri onaylamak, demokrasi mücadelesine bu noktada karşı çıkmakla eş anlamlıdır. Bu çevreler CHP ve Ecevit'in gerici tutumunu desteklemekten vazgeçmeli ve bu tedbirlere karşı mücadele ederek demokrasi, cephesinde yer almalıdırlar. Faşistlerin tezgahladıkları benzeri tedbirlere karşı mücadelede ki tavırlarını takınmalıdırlar.

Hakim sınıfların bu tedbirleri almaları, devrimci mücadeleden duydukları korkuyu dile getirmektedir. Ama, diğer gerici girişimleri gibi bu tedbirler de onları yıkılıştan kurtaramayacaktır. Halkımızın ünlü deyiminde belirttiği gibi "korkunun ecele faydası yoktur."

TÜRKİYE PROLETARYASININ

ÖNDERİ

İBRAHİM KAYPAKKAYA'YI

ANIYORUZ

PROLETARYA PAR
GEÇMİŞİN M-L

İbrahim Yoldaş, 12 Martın işkencecileri tarafından katledileli 5 yıl oldu. Yaralı olarak yakalandığı andan başlayarak aylarca her türlü yöntemlerle süren işkence ye ve işkenceci katillere karşı yürüttüğü başeğmez mücadele proleter kararlılık ile bilincin birleşmesinin timsali olan bu soylu direniş ruhu, onun halkımıza bıraktığı yiğitlik mirasıdır. Her geçen gün daha geniş kitleler arasında hayat bulan canlılığı nı koruyan bu gelenek sınıf mücadelesinin ateşi içinde yoğrularak kitlelerin mücadelesinde yaşatılmaktadır. Halkımız o'nun yüce direniş ruhunu örnek almakta, yükseklere tuttuğu proleter kararlılığın bayrağını daha da yüçeltme mücadelesini kararlılıkla sürdürmektedir. İbrahim yoldaşın halkımıza bıraktığı sadece direnme ruhu değildir. O'nu sadece bu yönüyle ele almak sıradan bir halk kahramanı olarak görmektir. Bu soylu direnişin temelinde yatan proleter sınıf tavrını proleter bilinci gözardı etmek proleter devrimci önder olma niteliğini inkar etmekle eştir. Onun mücadelesi sınıf tavrından ve bilincinden koparılarak yaşatılamaz. Çünkü her eylem her sınıf tavrının sınıf ideolojisinin damgasını taşır. Eylemi ideolojiden koparmak gerçeği bütünlük içinde görmemektir tek yanlılıktır. İbrahim yoldaşın işkenceci cellatlara karşı yürüttüğü başeğmez mücadeleside işçi sınıfının ideolojisinin bu sınıfın soylu mücadele azminin damgasını taşıyordu.

İbrahim yoldaştan devraldığımız geleneğe sahip çıkarak yaşatmak O'nun ideoloji sini siyasetlerini benimsediği ilkeleri kavrayıp hayata uygulamakla sınıf mücadelesi içinde devrimci tarzda geliştirmekle mümkün dür. Bu bakış açısını kavrayıp uygulamakla, O'nun devrettiği gelenek yaşatılabilir. Gelişen sınıf mücadelesi pratiğine yaratıcı - lıkla uygulanabilir; geçmişi bu tarzda kavramıyanlar doğmatizme tek yanlılığa düşmekten kaçınamazlar.

İbrahim yoldaşı ölümünün 5. yılında anarken ülkemiz devriminin önümüze çıkardığı görevleri çözmek için Onun ideolojik siyasi hattını değerlendirmek özel önem taşımaktadır. Proletarya partisinin kurulması görevinin gündeme geldiği ülkemiz şartlarında bu görevin doğru tarzda yerine geti - rilmesi geçmişin doğru değerlendirilmesiyle mümkün olacaktır. Proletarya partisi geçmişin doğruları üzerinde yükselecektir. Geçmişi bütünüyle inkar veya hatalarını görmeyen ler geçmişi bütünlük içerisine doğru değerlendirmeyenler Proletarya Partisini oluşturamaz olsa olsa küçük burjuva klüpleri oluşturabilirler. Geçmişin doğrularından koparılan mücadele köksüz bir ağaca benzer. Kuvvetli bir rüzgarla devrilmeye mahkumdür. Bu noktadan hareketle İbrahim yoldaşın geliştirdiği ideolojik siyasi çizgiyi değer - lendirmeye eğilmek, bu temel üzerinde yükselen ve tartışma götürmezliği açık olan erdemlerini ele almaktan çok daha önemlidir.. O'nun kişisel erdemlerini doğru temeller üzerine oturtmakta ancak böyle mümkün olur.

1960'ların başlarından beri ülkemizde gelişen sınıf mücadelesi içinde M-L fikirler öğrenci gençlik kitlesi başta olmak üzere yaygınlaşmaya başladı. Henüz yeterli bir tecrübeye sahip olmayan devrimci hareket gençlik hareketi niteliğindeydi. Yıllardır hakim olan oportünizmin sınıf uzlaşmacılığının çemberini kıracak revizyonist ihaneti kavrayıp teşhir edecek olgunluktan uzaktı. Bu harekete niteliğini veren küçük burjuva düşüncesiydi. Ama gelişen kitle mücadelesi içinde M-L fikirler daha derinliğine kavranıyor daha geniş kitlelere ulaşıyordu. Bu şartlarda mücadelede yerini alan İbrahim yoldaş teoriyi ciddiyetle inceleme çabasını kesintisiz sürdürmüş aktif olarak içinde yer aldığı pratikle kaynaştırmaya çalışmıştır. Teoriyi derinliğine kavrama ve pratikle birleştirme yolunda attığı adımları ilkelere şaşmaz bağlılığı ile alçak gönüllülük ve çalışkanlığı birleştirmesi Onu mücadelenin ön saflarına çıkarmıştır. Gençliğin militan mücadelesinin ön saflarında kısa sürede kendini geliştirerek işçi sınıfı ve köylülük içinde çalışmanın tayin edici önemini kavramaya başladı bütün gücünü araştırma ve incelemelere verdi.

15-16 Haziran işçi sınıfının direnişi bilincinde ilk sıçramayı sağlayan en önemli etkendi. İçinde yer aldığı PDA'nın reformcu sınıf uzlaşmasını esas alan çizgisine karşı doğru ilkelerin hayata uygulanması için mücadeleye girişti.

15-16 Haziran 1970'den sonra gelişen sınıf mücadelesi hakim sınıflarla halk arasındaki mücadeleyi keskinleştirdiği gibi devrimci saflardaki mücadeleyi ve saflaşmayı hızlandırdı. İbrahim yoldaş oportünizme karşı başlattığı mücadeleyi kesintisiz sürdürdü. Bu süre içinde ayrılıklar daha da derinleşti. İki çizgi arasındaki mücadeleye dönüştü. PDA'oportünistlerinin tüm bastırma çabalarını tertip ve engellerini kararlılık la göğüsleyen İbrahim yoldaşın önderliğindeki kanat PDA'nın oportünist siyasi çizgisini ortaya çıkardı. Sıkıyönetim şartlarında faşist diktatörlüğe karşı mücadeleden koparılmadan oportünizme karşı sürdürülen mücadele aynı zamanda o zamana kadar ortaya çıkan mücadele deneylerinin Marksizm-Leni - nizmin ışığında gözden geçirilerek özümlenmesini beraberinde getirdi. 1972 Nisan başlarında görüşlerini netleştiren M-L kanat PDA içinde mücadele şartlarının kalmaması sonucu ayrıldı. TKP(M-L) Hareketi olarak bağımsız örgütlenerek mücadelesini sürdürdü.

50 yıllık oportünist geleneğin mirasçısı olan PDA'nın çizgisine karşı İbrahim yoldaşın önderliğinde oluşan TKP(M-L) hareketi M-L'ti. Devrimci hareket üzerindeki oportünist hakimiyete, etkinliğini sürdüren revizyonist ihanete karşı mücadelede atılımı ifade ediyordu. Ama önemli hataları da taşımaktaydı. Henüz çok genç olan devrimci hareketin zayıf olan tecrübeleri hatalardan arınmış bütünüyle doğru bir çizgi oluşturmaya yeterli değildi. İbrahim yoldaş üzerindeki k-b ideolojisinin etkileri bazı dış etkenlerle de birleşerek çizgisinde "sol" hatalar olarak yansıdı.

İbrahim yoldaş ve onun önderliğindeki TKP(M-L) hareketi, diyalektik ve tarihi materyalizmin bakış açısıyla M-L teoriyi klavuz edindi. Doğruluğu zengin deneylerle ispatlamış olan M-L ilkelerin tavizsiz savunucusu oldu. Sınıflar ve sınıf mücadeleleri, devlet, devrim, proletarya diktatörlüğü vb. konularda ilkelerden şaşmadı. İşçi sınıfının düşüncesini ülkemizin pratiğiyle birleştirmede de ileri adımlar attı.

Ülkemizin yarı-sömürge yapısını, bu yapının emperyalizm ile bağını doğru değerlendirerek içinde bulunduğumuz devrim aşamasının Milli Demokratik Halk Devrimi olduğu sonucuna ulaştı. Özünün ise toprak devrimi olduğu tespitini yaparak kırlardan şehirlere doğru gelişecek halk savaşıyla ikdidarın parça parça ele geçirilerek, devrimin başarıya ulaşacağını savundu. Ülkemiz şartlarında mücadele yöntemlerini geliştirmeye yönel di.

Dünyada ve ülkemizde modern revizyonist ihanetin yeterince teşhir edilmediği, bu yüzden de M-L maskesinin arkasına daha rahat sığınabildiği bir dönemde modern revizyonizme karşı mücadelenin önemini vurguladı. Ayrıca sınıfların tahlilini doğru değerlendirdi. Milli Mesele Tarihin değer - lendirilmesi, Birleşik Cephe gibi temel meselelerde esas yanıyla doğru görüşlere sahipti. Devrimi gerçekleştirmede parti, ordu ve cephenin belirleyici silahlar olduğunu kavradı.

İbrahim yoldaş,

Çağımızı değerlendirirken, uluslararası komünist hareketin bu konudaki hatalı tespitini olduğu gibi kabul etti. Bunda doğmatizmin etkisi olduğu açık. Düşmanı taktik planda da küçümseyen çağın tek yanlı değerlen - dirilmesi ülkemizde düşmanın ve halk kitlelerinin somut durumunun tahlilinde de ben - zer şekilde; düşmanı taktik olarak küçümseme, halkın durumunu abartma şeklinde yansıdı. Birbiriyle sıkı bağlı olan bu "sol" tespitler diğer meselelerde de şu veya bu ölçüde var olan aynı yöndeki hatalarla birleş - ti. Yarı sömürgelerde kapitalizmin gelişimi Junker yolu gelişme konusunda doğru bir anlayışa sahip olmasına rağmen feodal kalıntıları abartarak sosyo-ekonomik yapının tespitinde yanlış sonuçlara vararak baş çelişmeyi doğru tespit edemedi. Baş düşmanlar, merkezi görev konularında ise açık bir anlayışı yoktu. Ülkemizdeki faşist diktatörlüğün sınıfsal karakterini doğru tespit etmesine rağmen sürekli faşizm anlayışına yakın görüşler savundu. Faşizme karşı mücadeleyle hakim sınıflara karşı mücadeleyi aynılaştırarak, faşizme karşı mücadelenin özgül yanlarını kavrayamadı. Subjektivizm ve doğmatizm, esasını teşkil etmemekle birlikte devrimin yolu, Birleşik cephe, tarihin değerlendirilmesi konularında da etkisini gösterdi. Değerlendirmelerin bazı hatalı yönlerinde ifadesini buldu.

İbrahim yoldaşın çizgisindeki "sol" hatalar, özellikle de kitlelerin durumunun yanlış tespiti mücadelede araç ve biçimle - rindeki hatalı anlayışlarla birleşerek eylem çizgisini belirledi. Kitlelerin durumunun abartılması üzerinde geliştirilen mücadele biçimleri objektif duruma uygun doğru bir eylem çizgisi tesbit etmenin önündeki, başlıca engeldi. "Sol" eylem çizgisi doğru kitle çizgisini hayata geçirerek en geniş kitlelerle birleşme yerine kitlelerden kopmayı getirdi. Yenilginin belirleyici sebebi buydu.

İbrahim (Sol başta) bir folklor oyunu sırasında görülüyor.

...PARTİSİ
...MİRASI ÜZERİNDE İNŞA OLACAKTIR

O'nun çizgisindeki hataların kaynağında yatan subjektivizmdi, doğmatizmdi; tali oranda üzerinde etkisini sürdüren küçük burjuva ideolojisinin kalıntılarıydı. 50 yıllık sağ oportünizme ve onun mirasçısı olan PDA'nın sınıf işbirlikçisi reformizmine tepkiyle, küçük burjuva akımların halk üzerinde yarattığı sempatiden olumlu etkilenmeyle birleşen subjektivizm "sol" hatalar biçiminde somutlaştı.

İbrahim yoldaş, geliştirdiği çizgiyi pratiğe uygulamada kararlı davrandı. Faşizme modern revizyonizme karşı işçi sınıfı ve tüm halkın sınıf çıkarlarından taviz vermedi. Ordu içinden gelecek darbeye ümit bağlama eğilimlerine karşı, devrimin kitlelerin eseri olacağını inançla savundu. Pratiğinde buna uygun davrandı. Militan mücadeleye önderlik ederek oportünizmin uzlaşmacılığını, bu alanda da mahkum etti. Kısacası halkın dışındaki sınıflara karşı şu veya bu ölçüde beslenen "iyi niyetlere" itibar etmedi.

Düşmana karşı örgütlü mücadelenin önemini kavrayarak, örgütsel alanda bolşevik ilkeleri hayata geçirmeye çalıştı. Örgüt içinde eleştiri özeleştiriyi güçlü bir silah haline getirmeye çalıştı. Demokratik merkeziyetçiliği hakim kılmaya uğraştı. İrade ve eylem birliğini sağlamada önemli adımlar attı. Bunun yanında barışçı örgütlenme biçimlerini reddetmek gibi önemli hatalar işledi.

Önemli noktalarını kısaca ele almaya çalıştığımız O'nun çizgisi ve mücadelesini doğru değerlendirmek, herşeyden önce doğru bir bakış açısını gerektirir.

Bilinç maddeden, teori pratikten çıkar pratiğe uygulanarak gelişir. Bilme ve öğrenmenin sınırı yoktur. M-L nin kavranmasıda diyalektiğin bu gelişim seyrini izler Başlangıçta burjuva, k-b aydınların temasa geldiği M-L fikirler belli tarihi ve toplumsal şartların eşliğinde -bu şartlar bugün hemen her ülkede mevcuttur- giderek daha derin kavranır. Çeşitli halk sınıf ve tabakaları arasında yaygınlaşır. Bu fikirler arasındaki bağ kavranarak işçi sınıfının ideolojisi temeline oturur sınıf mücadelesi içinde toplumu değiştirmenin yenilmez silahı haline gelir. İdeolojik temelleri üzerine oturarak, diğer sınıf ideolojilerinden bağımsız olarak savunulup pratiğe uygulanmadığı sürece doğru fikirler toplumu değiştirmenin bir aracı haline gelemez. Bu fikirlerin savunucuları da objektif olarak burjuva veya k-b niteliklerini korur. O halde işçi sınıfı ideolojisinin bağımsız olarak savunulması, pratiğe uygulanmasının; niceliksel gelişimin nitelik değişimine ulaşmasının şartları nelerdir? Diyalektik ve tarihi materyalizmi, M-L teoriyi ve ilkeleri savunarak pratikle birleştirmede adımlar atmaktır, proleter enternasyonalizmini, her somut durumun ışığında doğru tarzda savunmaktır, halk düşmanlarına karşı uzlaşmaz mücadele etmektir, doğru ilkeler ışığında mücadeleyi örgütlü tarzda yürütmektir. İşçi sınıfının ideolojisinin yeni kavrandığı ülkelerde bu özellikleri taşıyan her akım, örgüt, parti vb. lerine niteliğini veren Marksizm-Leninizmdir. Sürecin bu aşamasında bütünüyle doğru siyasetler oluşturma şartını aramak diyalektik gelişimi inkar etmektir, mekanist yaklaşımı ifade eder. Bu yüzden M-L bağımsız olarak savunulduğu ama ülkenin somut şartlarıyla bütünüyle birleştirilemediği dönemde bir ülkede birden fazla M-L akım veya örgüt bulunabilir. M-L kavranışın daha ileri bir aşamaya doğru, bir program oluşturma aşamasına ulaştığı şartlarda yukardaki özellikler elbette yeterli olamaz. İlaveten doğru bir programın varlığı gerekir. Birden fazla Marksist- Leninist akımın varlığının şartları objektif olarak ortadan kalkar.

İbrahim yoldaşın çizgisini ve mücadelesini, diğer bir ifadeyle TKP(M-L)hareketini yukarda özetlediğimiz bakış açısıyla, ülkemizin o günkü şartlarından koparmadan değerlendirdiğimizde O'nun çizgisi Marksist Leninisttir TKP/(M-L) hareketi M-L akım olarak doğmuştur.

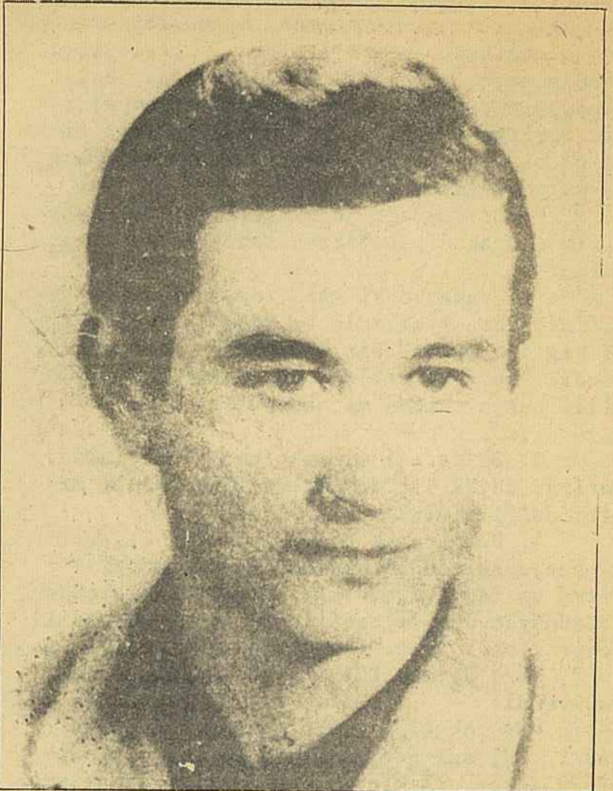
Bugün başta HK olmak üzere bazı dergiler İbrahim yoldaşın çizgisi ve onun önderlik ettiği TKP(M-L) hareketiyle, THKO ve THKP-C hareketlerinin geçmişteki çizgileri arasında nitelik farkı olmadığını iddia etmekteler. Bu görüş gerçeğe uygun değildir. Marksizm-Leninizmden zayıf bir şekilde etkilenmelerine rağmen her iki akımın çizgisine k-b ideolojisi damgasını vurmuştur. Bu akımlar M-L yerine Gueveranın, Debray'ın görüşlerini savunmuşlardır. Modern revizyonizmle M-L arasındaki mücadelede "Ho Şi Minh" tavrı dedikleri orta yolculuğu savundular, siyasi planda reformizmin cuntacılığın etkilerini altedemediler. Geçmişe kısaca göz atmak bu açık gerçekleri görmeye yeter de artar bile. Doğru görüşler kimsenin tekelinde değildir. Ayrıca geçmişi doğru değerlendirmek hiç kimse için övünç vesilesi de değildir. Kimseyi de küçültmez, geriletmez. Aksine yüceltir, geliştirir. Tüm proleter devrimcilerin görevi geçmişe objektif yaklaşarak M-L mirasa sahip çıkmaktır. Hatalarını atarak bu M-L özü geliştirmektir. Bu yapılmadan bugün önümüzdeki en temel görev olan Partinin oluşturulması doğrultusunda sağlıklı adımlar atılamaz. İdeolojik siyasi inşa görevi başarıyla yürütülemez.

Hizipçi k-b şefler ise, İbrahim yoldaşa sahip çıkmak adı altında O'nu kariyerist amaçları için reklam aracı haline getirme çabasındalar. Bunların, doğru siyasi mücadeleyi geliştirmek, geniş kitleleri eğitmek, seferber etme meseleleri yoktur. Etraflarına topladıkları iyi niyetli unsurların siyasi geriliğinden yararlanarak, devrimci duygularını istismar ederek sonu olmayan maceracı eylemlere sürükleyerek tutma çabasındalar. Ama gelişen sınıf mücadelesi benzeri tüm çabaları yerle bir ederek ilerlemektedir. Hizipçi kariyeristler tuttukları yolun kaçınılmaz sonu olan yıkımın eşiğine geldiler. Kurdukları hizipler konfederasyonu hergün yeni parçalara bölünmektedir. Bunlar, dağıldıkça maceracılığa daha fazla sarılmakta "sol" keskinliği arttırarak tekkelerini yaşatmaya uğraşmaktalar. Dağıldıkça, tecrit oldukça gözü dönen şefler, en son 5 işçiyi katlederek nerelere vardıklarını, kimlere hizmet ettiklerini açıkça sergilediler. İşçilerin katliamı onların maceracı çizgilerinin ürünüydü. Bu çizgiyi tutan bundan ısrar eden herkes benzeri karşı devrimci eylemlerden kaçınamaz. Onlar, tekkeleri dağıldıkça "parti disiplini" adı altındaki gerici disipline daha fazla sarılmaktadırlar. Onların izledikleri siyaset, halka ve devrimcilere karşı sorumsuzluk örneği saldırılar İbrahim yoldaşa sahip çıkmadaki samimiyetsizliğin, ardniyetin kanıtlarıdır. İbrahim yoldaşın fikirlerinin özüyle ilgilenmeyen, hatasız olduğunu savunarak O'nu sınıf mücadelesinin yasaları üzerine çıkaran hizipçi şefler O'na karşı en büyük kötülüğü yapmaktadırlar. Mücadelede gözü olmayanlar böyle metodlara başvururlar. Çünkü halkın devrimci duygularını bu ve benzeri yollarla istismar ederler. Çünkü bu yöntemler onların burjuva ve k-b ideolojisinin parçasıdır.

HB, kısa süre öncesine kadar İbrahim yoldaşın M-L mirasına sahip çıkmada yeterince kararlı davranamadı. Bu İbrahim yoldaşın çizgisinin niteliğini değerlendirmedeki belirsizliğin sonucuydu. Kaynağında k-b tek yanlılığı; geçmişin hatalarını abartma eğilimi yatmaktaydı. İbrahim yoldaşa bağlılığı kavrayıştaki doğmatizim giderek zıddi eğilimleri geliştirdi. Diğer bir etkende bu konuda doğru bakış açısını yeterince kavramamaktı. İleri boyutlara ulaşmayan bu hatalı eğilim sapmalara, özellikle de doğmatizme karşı mücadeleyi zayıflattı. Esas olarak aşılan bu hatalı eğilimi doğru değerlendirip ders çıkarmak gerekir

Önderleri anmanın amacı onların doğru yanlarını geliştirmektir. Proleter devrimci hareket ölümünün 5 yılında İbrahim yoldaşı anarken, hatalardan arınarak O'nun doğru çizgisini geliştirme mücadelesini sürdürmek azmi ve bilinci içindedir. O'ndan öğrenerek siyasi mücadeleyi geliştirmekte bu yolda kararlı adımlar atmakta, oportünizme ve revizyonizme karşı mücadeleyi kesintisiz sürdürmektedir. P.Devrimci hareket geçmişin doğru özüne sahip çıkarak, hatalı yanlarının üzerine cesaretle yürüyerek O'nu adına ve mücadelesine yaraşır nitelikte anmakta, mücadelesinde yaşatmaktadır.

"...Vurulmuşum
Dağların kuytuluk bir boğazında
Vakitlerden bir sabah namazında
Yatarım
Kanlı, upuzun...
Vurulmuşum
Düşüm, gecelerden kara
Bir hayra yoranım çıkmaz
Canım alırlar ecelsiz
Sığdıramam kitaplara
Şifre buyurmuş bir paşa
Vurulmuşum hiç sorgusuz, yargısız..."

Her türden sapmaya karşı mücadelede P.Partisinin oluşturulması için ideolojik siyasi inşaa görevini yerine getirme Devrimcilerin birliğini sağlama, halka karşı sorumsuzluğu altetme mücadelemizde O'nun fikirleri ve mücadelesinden öğrenmeliyiz. Emperyalizme sosyal-emperyalizme, faşizme sosyal-faşizme ve gericiliğe karşı Milli Demokratik Halk Devrimi mücadelemizi doğru temeller üzerinde geliştirmek ancak O'nun doğru özünü kavrayıp geliştirmekle mümkündür. İbrahim yoldaşın mücadelesini yaşatmanın günümüzdeki anlamı budur. Anısı mücadelemize ışık tutuyor. O gelişen sınıf mücadelesinin ateşi içinde fikirleri ve mücadelesiyle M-L çizgisiyle yüce direnme ruhuyla mücadelemizde yaşıyor, bayrak taşıyor!

H.KURTU

MİLLİ BURJUVA

HK yazarları çeşitli konularda (faşizm tırmanıyor, sosyal faşistlerle ittifak kurulabilir vs.) sağ oportünist görüşler savunurken Kemalizm ve bugünün CHP'sinin sınıf tahlillerinde de sağ görüşler savundular. Eski sağ görüşlerinin bir kısmını terkederken sol görüşler getirdiler. Yine bir kısım sağ görüşlerini ise hala devam ettirmektedirler. Kemalizm ve CHP'nin sınıfsal tahlilleri terketmedikleri sağ görüşlerini, oluşturmakta , geliştirdekleri "sol" görüşleriyle çelişmekte ve bu görüşlerini eklektik bir biçimde birleştirmeye çalışmaktadırlar.

HK yazarları eskiden CHP'yi orta (Milli) burjuvazinin partisi olarak değerlendiriyorlardı ve milli burjuvaziyi de ittifak kurulması gereken bir güç olarak görüyorlardı. Milli burjuvazi konusundaki görüşlerini sonradan değiştirdiler. "Devrim iç gericiliği hedef aldığı zaman bu sınıfın devrime karşı çıkacağı" genel tesbitini ve bu dönemde "tarafsızlaştırma özel stratejik" kuralını getirdiler. HB bir yandan CHP'ye "milli"lik atfeden sağ oportünist diğer yandan "devrimin esas olarak iç gericiliğe yöneldiği dönemlerde milli burjuvaziyle ittifak kurulamayacağı milli ticaret burjuvazisinin varlığını esas olarak emperyalizmin varlığına borçlu olduğu" vb. "sol" oportünist görüşleri eleştirdi. Ve "bütünlüklü çizgi" değil eklektik bir birleştirme olduğunu söyledi.

HK yazarları bu eleştirileri ciddiyetle ele alıp hatalarına eğilme yerine hücuma geçip bizi tahrifatçılıkla suçladılar. Milli burjuvaziyle ittifak konusunun doğru kavranması, birleştirilebilecek bütün güçleri birleştirmeden devrim zafere ulaşamayacağı için veya halk kitlelerine dayanmayı temel almak yerine burjuva reformculuğuna bel bağlamanın devrimi yenilğiye uğratacağından önem taşır. Biz HK'nun bu konudaki "sol" keskinliğini devrime zarar verdiği ve reformculuğa bel bağlayan "sağ" oportünizmin etkisini yıkarak marksist siyasetin kavranması için eleştireceğiz.

MİLLİ BURJUVAZİ "VARLIĞINI SÜRDÜRMESİNİ ESAS OLARAK EMPERYALİZMİN VARLIĞINA BORÇLU" BİR SINIF MIDIR?

HK 86 ıncı sayısında Kemalistleri Milli Burjuva olarak değerlendiririrken, o dönemde Milli Burjuvazinin esas olarak tefeci-ticaret burjuvazisi olduğunu söylüyor ve bu sınıfın varlığını esas olarak emperyalizmin varlığına borçlu olduğunu yazıyordu. HB haklı olarak bu hatalı sol anlayışı eleştirdi. Milli burjuvazinin (ister ticaret olsun, ister sanayi olsun) ekonomik bakımdan emperyalizmle bağları olmasına rağmen, bunun kopmaz bağlar olmadığını, ve bu sınıfın varlığının esas olarak emperyalizmin varlığına bağlı olmadığını, varlığı esas olarak emperyalizmin varlığına bağlı olan sınıfın (ister ticaret olsun, isterse sanayi) komprador burjuvazi olduğunu söyledi.

Parti Bayrağı, bu eleştiriyi tahrifatçılık olarak niteledikten sonra şu soruyu sordu:

"1. Yukarıdaki alıntıdan Milli Burjuvazinin "Emperyalizmle ve feodalizmle en sıkı bağlara sahip" bir kesiminden mi (tefeci ticaret burjuvazisi) yoksa genel olarak Milli burjuvaziden mi bahsediliyor?

....

3. Bu tefeci-ticaret burjuvazisinin , varlığı büyük ölçüde emperyalizme bağlı mıdır, değil midir?

4. Demokratik Halk İktidarı, ... Milli burjuvazinin bu kesimi varlığı emperyalizme ve feodalizme bağlı olduğu ölçüde (bütünüyle değil) tasfiye edilecek mi, edilmeyecek mi?" (P.B. S.2 S.60) .

Yine HK.nın 103. sayısında şöyle cevap verdi:

"HB çok ilginç bir iddia ortaya atıyor ... Ulusal burjuvazinin uzlaşmacı kesiminin içgericilikle ve emperyalizmle bağları var ama bu varlığı ile bağlı olduğu anlamına gelmez diyor. Birşey, diğer şeye varlığı ile bağlı olmayıpta neyi ile bağlı olacak" (H.K. S.103 a.b.ç.)

Önce tahrifatçılık suçlamasını ele alalım. H.K. kendilerinin milli burjuvazinin bir kesimini (tefeci-ticaret burjuvazisinin) böyle değerlendirdikleri halde bizim meseleyi tahrif edip bunu genel olarak milli burjuvaziye dönüştürüp eleştirdiğimizi , ve dolayısıyla tahrifatçılık yaptığımızı söylüyor.

H.K. milli "tefeci-ticaret burjuvazisi"ni emperyalizmle bağları olduğu için varlığını emperyalizme bağlı göstermektedir. Milli sanayi burjuvazisinin de emperyalizmle , ve komprador kapitalizmle bağları vardır. Bu işletmelerin teknik yönden emperyalizmle bağları vardır. Yine bir çoğu büyük (komprador) fabrikaların siparişlerine göre üretim yaparlar v.s. Ama bu bağların olması milli sanayi burjuvazisinin esas olarak emperyalizme bağlı olduğu varlığı emperyalizmin varlığına bağlı olduğu anlamına gelmez. Emperyalizmle ve kompradorlarla bağları olduğu halde, esas olarak onlardan zarar gördüğü için bu güçlere karşı mücadele etmek zorunda kalır. Bağları var diye milli ticaret burjuvazisininin varlığını emperyalizme bağlayan H.K doğal olarak emperyalizmle ve kompradorlarla bağları olan milli sanayi birjuvazisinin de varlığını emperyalizme bağlıyor" diye eleştirmemiz bu açıdan doğrudur üstelik H.K tefeci ticaret burjuvazisini o dönemde milli burjuvazinin esasını teşkil ettiğini söylemektedir (ki o dönemde milli burjuvazi esas olarak orta ticaret burjuvazisidir). Bu nedenle bizim H.K'unu milli burjuvazinin genel olarak varlığını emperyalizmin varlığına bağladığını eleştirmemiz , bu açıdan da doğrudur.

H.K'nun bu noktada "tahrifatçılık"suçlamasını ispatlıyabilmesi için birincisi ticaret burjuvazisinin o dönemde milli burjuvazinin esasını teşkil ettiğini söylemediğini ispat etmesi ve ikincisi (esası da)milli sanayi burjuvazisisinde emperyalizmle ve kompradorlarla bağlarının hiç olmadığını ispatlaması gerekir. Yani bizim H.K. hakkında "genel olarak milli burjuvazi"yi varlığıyla emperyalizme bağlı gördüğüne götüren iki sebebi ortadan kaldırması gerekir. Bunu yapamazsa kendisine yönelen doğru eleştirilere karşı acizliğe kapılıp kendisinin Halkın Birliği'ni suçlayıp tahrifat yaptığı ispatlanmaz mı?

Peki gerçekte milli burjuvazinin (ister ticaret isterse sanayi olsun) varlığını sürdürmesi emperyalizmin ve feodalizmin varlığına mı bağlıdır?

H.K. bu konuda bizim ilk eleştirimizden önce iki şey söylüyordu "varlığı büyük ölçüde bu güçlerin (emperyalizm ve feodalizm - H.B.) varlığına bağlı" (a.b.ç. S 86)

"Varlığını sürdürmesini esas olarak emperyalizmin varlığına borçlu" (a.b.ç.S.86

H.K.'nın bu iki değerlendirmesi birbirine uygun ve kendilerinin bu sınıfın varlığını esas olarak emperyalizmin varlığına bağlı olarak gördüklerini açıklıyor.Halbuki milli burjuvazi hakkında Mao Zedung böyle düşünmüyor. "Bir yandan, emperyalizm tarafından baskı altında tutulmakta ve feodalizm tarafından kösteklenmekte dolayısıyla, her ikisiyle de çelişmesi bulunmaktadır. Bu yüzden devrimci güçlerden birini meydana getirir. Çin devriminin seyri boyunca emperyalizme ve bürokratların savaş ve savaş ağalarının hükümetlerine karşı savaşmak için belli bir istek göstermiştir.

"Fakat öte yandan emperyalizme ve feodalizme bütünüyle karşı çıkma cesaretini gösterememektedir; çünkü iktisadi ve siyasi bakımdan zayıftır ve hala emperyalizmle ve feodalizmle iktisadi bağları vardır."(abç) (S.E., C.II, s.320)

Görüldüğü gibi bu sınıf bağları olmasına rağmen emperyalizm ve feodaller tarafından kösteklenmiş baskı altında tutuluyorsa ve devrimci güçlerden birini meydana getiriyorsa, o halde varlığını sürdürebilmesi emperyalizmin ve feodalizmin varlığına bağlı değildir. Varlığı bu güçlere sadece "bağları var" olan sınıflar olamazlar. Tersine "karşı-devrimci" güçlerden biri olan ve "kopmaz bağları" var olan sınıflar olurlar. Kısacası varlığının devam edip etmemesini tayin eden bağlarla emperyalizme bağlıdırlar.

H.B. Mao Zedung'un bu tanımına uygun olarak "Milli burjuvazinin emperyalizme ve feodalizmle bağları elbette yok değildir.Ancak milli burjuvazi varlığı emperyalizme bağlı burjuvazi değildir. Varlığı emperyalizme bağlı olan burjuvazi komprador burjuvazidir"(a b.ç.) (S.29) diyerek H.K.'nu eleştirdi. H.K bu eleştiriyi ciddice inceleyip öğrenerek hatalarını terk etme yerine, hatasını fark ettiği halde tersi bir görüntü vermek için ispatlayamadığı suçlamaya ve demogojiye baş vurdu.

"Birşey diğer şeye varlığı ile bağlı olmayıp da neyi ile bağlı olacak" (H.K.103) bu tam bir acizlik ve demagoji örneğidir... H.K. başkalarını suçlayacağına, hatalarını gidermeye zahmet etse daha iyi olmaz mı? Tabiatta her şey arasında bağ var olabilir, çelişme de olabilir. Aralarında ilişki ve çelişme bulunan şeylerin varlığını sürdürmelerinin birbirlerine bağlı olduğunu söyleyebilmemiz için bu iki şey arasındaki ortak yanların veya bağların esas yan, çelişmenin ise tali yan olması gerekir. Aksi takdirde birşeyin varlığı diğer şeyin varlığını ortadan kaldırmazdı. Veya varlığı birbirine bağlı olan şeylerle varlığı birbirini ortadan kaldırmayı gerektiren şeyler arasında böyle bir fark bulunmazdı. H.K. yazarları bu oportünist muğlaklığı bilerek yapmaktadırlar.Bu muğlaklığı çok bilmiş bir edayla ortaya attığına göre komprador burjuvazi ile milli burjuvazinin emperyalizme bağlılık yönünde aralarında esasında bir fark olmadığı, varlığını sürdürebilme yönünde bir fark olmadığını, var olan farkın tali ve nicel farklar, olduğunu doğal olarak savunması gerekmezmi? Kendi anlayışının bu doğal sonucunu savunabilme cesaretini gösteremeyen H.K. muğlaklığı şöyle sürdürüyor. "H.B. komprador burjuvazi ile ulusal burjuvazinin uzlaşmacı kesiminin (x) farklılığını emperyalizme ve feodalizme varlığının bağlı olup olmamasına göre tayin ediyor. (H.K., S. 103).

Evet H.B. milli burjuvazi (ticaret ve sanayi) ile kompradorlar arasındaki farkı varlıklarını sürdürebilmelerinin emperyalizmin varlığına bağlı olup olmamasına göre tayin ediyor. Çünkü bu fark yarı sömürge ülkelerde bu iki sınıf arasında tayin edici farktır. Ve esaslı bir nitelik farkıdır.

Marksist ustaların bu iki sınıf arasında yaptıkları ayırıma uygundur. Peki bu doğrulara dudak büken H.K. bu farkı neye göre tayin ediyor? Yukardaki alıntının hemen devamında şöyle yazıyor: "Komprador burjuvazi ile ulusal burjuvazinin uzlaşıcı kesimi arasındaki farklılık birincisinin tümüyle emperyalizme bağlı olması ve emperyalizm tarafından yaratılmış olmasıdır, diğerinin ise varlığının kısmen bağlı olmasıdır. Ve proleter devrimi karşısında ancak emperyalistlere dayanarak hayatiyetini sürdürebileceğidir." (a.b.ç. S.103)

Bunları eleştirmeden önce bir sınıfın emperyalizmle bağlarının olmayışıyla varlığının emperyalizme bağlı olmasının değişik iki nitelik ve tanımlama olduğunu belirtelim.

Şimdi yukarıdaki alıntının sözlerini söyleyen H.K'ya soruyoruz.

"Tümüyle emperyalizme bağlı olan" bir sınıfla "varlığı emperyalizme kısmen bağlı olan" bir sınıfın arasında bir nitelik farkı var mıdır? Bu farklar nicelik farkı değil midir?

H.K. yazarları belki de bu sorulara zaten cevap verdiklerini tekrarlayacak olurlarsa: komprador burjuvazi varlığı bütünüyle emperyalizme bağlı olan" bir sınıftır, milli burjuvazi ise "varlığı emperyalizme kısmen bağlı olan" bir sınıftır."bir şey diğer şeye varlığı ile bağlı olmayıpda neyiyle bağlı olacak. iş ola beri gele" diyerek cevap verebilir.

Biz de H.B. olarak tekrarlıyoruz:

"tümüyle" ve "kısmen" kelimeleri üzerine cambazlık yaparak anti-marksist görüşünüzü boyamaya çalışmayınız Biz söz konusu farkın bu olmadığını söylüyoruz. Fakat siz hala iddia ediyorsanız bu konuda ilk söylediklerniz sizi çürütmeye yeter de artar bile.

"Bu sınıf (milli ticaret burjuvazisi-H.B) ...varlığını sürdürmesini esas olarak emperyalizmin varlığına borçluydu" (H.K S. 86) (a.b.ç.)

"Tefeci ticaret burjuvazisi ... varlığı büyük ölçüde bu güçlerin (emperyalizm, ve feodalizm-H.B) varlığına bağlı" (abç)(H. K. S.86)

Varlıklarını tümüyle ve kısmen emperyalizmin varlığına bağlı olması üzerine komprador burjuvaziyle milli ticaret burjuvazisi arasındaki farkın teorisini oturtan H.K. nu bu sözleri çürüğe çıkartmaya yetmiyor -mu? Birinin varlığı emperyalizme tümüyle bağlı ise diğerinin ise "büyük ölçüde" "esas olarak" veya "kısmen" varlığı emperyalizme bağlıysa biri niye komprador ticaret burjuvazisi olsun diğeri niye milli ticaret burjuvazisi olsun? Her ikisi de komprador ticaret borjuvazisi olmaz mı? Öyle ya aralarında sadece "tümüyle" veya "esas olarak" kelimeleri arasındaki kadar fark var o kadar!

Fakat milli burjuvazinin emperyalizmle bağları konusunda H.K ile aramızdaki tartışma bu iki kelime arasındaki fark üzerine olan tartışma değil..Bunu sırf kendi kendi-

LUŞU'NUN ANLAYIŞI ÜZERİNE

sini çürüttüğü için söyledik.

Aramızdaki tartışma milli ticaret burjuvazisinin varlığının emperyalizmin varlığına bağlı olmasıyla aralarında iktisadi bazı bağlar olmasına rağmen varlığının emperyalizme bağlı olmaması üzerinedir. H.K. nun tersine biz milli ticaret (aynı zamanda sanayi) burjuvazisinin emperyalizmle ve kompradorlarla bağları olmasına rağmen varlığının devam etmesi emperyalist sömürünün devam etmesine bağlı değildir. Yani aralarındaki bağlar onun varlığını emperyalizme bağlayacak kadar gelişmiş bağlar değildir. Bu nedenle emperyalist sömürünün varlığı yıkılsa dahi milli ticaret burjuvazisinin varlığı devam eder. Hatta gelişmesinin önündeki engeller yıkıldığı için güçlenir bile. Zaten bu sınıfa emperyalizmle bağları olmasına rağmen "milli" demenin de, milli demokratik devrimin hedefi değil müttefiki olarak görmenin de sebebi budur. Yoksa komprador ticaret burjuvazisi dememiz ve MDD'nin hedefi olarak almamız gerekirdi. Mesela H.K. milli ticaret burjuvazisini "varlığı esas olarak emperyalizme bağlı" olarak değerlendirdiğine göre, doğal olarak bu sınıfı "esas olarak emperyalizmin uşağı ve MDD nin hedefi" olarak görmemesi gerekmez mi? Ama H.K. bu doğal sonuca cevap vermeden geçiştiriyor ve yerine" proleter devrimi karşısında emperyalizme dayanacağını" söylüyor. H.K. yazarları laf cambazlığında amma da ustalarmış. Milli ticaret burjuvazisi üzerinde tartışmamız nerede ve hangi devrim aşaması için geçiyor. Proleter sosyalist devrim aşamasını ve yarı-sömürge olmıyan bir ülkeyi mi tartışıyoruz. O zaman proleter sosyalist devrimin zaten hedefi "milli burjuvazi" olur. Biz Türkiye'de ve MDHD aşamasında milli ticaret burjuvazisinin niteliği üzerine tartışıyoruz. Yarı-sömürge Türkiye'de milli ticaret burjuvazisinin MDHD'nin hedefi veya emperyalizm cephesinde yer alan bir güç olup olmadığına bir cevap versenize. H.B.nin doğru eleştirilerini küçümseyip demagoji yapacağınıza konu üzerinde kafa yorsanız daha iyi olmaz mı?

MİLLİ TİCARET BURJUVAZİSİ MİLLİ BURJUVAZİNİN ÜST KESİMİ MİDİR?

H.K. bir yandan Kemalist burjuvaziye "milli burjuva" derken, diğer yandan Kemalistlerin emperyalizme bağlılığının nedenlerini izah edebilmek için ticaret burjuvazisinin "karakteri icabı" milli burjuvazinin emperyalizm ve Feodalizmle en sıkı bağlara hatta varlığı "büyük ölçüde" bu güçlerin varlığına bağlı kesimi oluşturduğunu ve siyasi planda bu sınıfın sağ kanadını oluşturduğu tezini ortaya attı. Ve dolaylı olarak milli sanayi burjuvazisinin de milli burjuvazinin sol kanadını veya alt kesimini oluşturduğunu ima etmiş oldu.

Milli burjuvazinin alt ve üst kesimleri arasındaki esas fark, alt kesimin sanayi üst kesimin de ticaret burjuvazisi olması değildir. Esas fark şudur: üst kesimi orta büyüklükteki burjuvazi içinde sermaye veya işletmeleri daha büyük olan kesim oluşturur. Alt kesimi ise sermaye veya işletmeleri daha küçük olan kesim oluşturur. Orta ticaret burjuvazisi içinde de sermaye ve dolayısıyla işletmeleri daha büyük olan kesim orta (milli) burjuvazinin üst kesimi, sermaye ve dolayısıyla işletmeleri daha küçük olan kesim alt kesim içine girer. Aynı şey orta büyüklükteki sanayi burjuvazisi içinde geçerlidir. Bu sanayi burjuvazisinin sermaye ve dolayısıyla işletmeleri daha büyük olan kesimi orta (milli) burjuvazinin üst kesimi, sermaye ve dolayısıyla işletmeleri daha küçük olan kesimi içine girer.

Bu nedenle orta büyüklükteki ticaret burjuvazisinin milli burjuvazinin üst kesimi olduğu yolundaki H.K.nun tezi Kemalizm konusundaki tezleri uğruna içine düştüğü bilimsel olmayan yanlış ve sakat bir tezdir.. Orta ticaret burjuvazisi milli ticaret burjuvazisidir. Bu ticaret burjuvazisinin daha büyük olan kesimi milli burjuvazinin üst kesimine ve daha küçük olan kesimi milli burjuvazinin alt kesimine girer. Yine orta sanayi burjuvazisi [illegible] milli sanayi burjuvazisidir. Bu sanayi burjuvazisinin daha büyük olan kesimi milli burjuvazinin üst kesimine ve daha küçük olan kesimi milli burjuvazinin alt kesimine girer.

Milli burjuvazinin üst ve alt kesimleri arasındaki esas fark budur. (Ayrıca küçük burjuvazinin üst kesiminin milli burjuvazinin alt kesimi içinde değerlendirilmesi gerektiğini de belirtelim.)

Buradan da anlaşılacağı gibi hem milli ticaret burjuvazisinin hem de milli sanayi burjuvazisinin üst kesimlerinin (alt kesime göre) göreceli olarak emperyalizm ve komprador burjuvaziyle daha fazla bağları vardır. Ayrıca bu kesim içinden bir kısmının büyük burjuva (kompador burjuva) haline dönüşme imkanı vardır. Ama bu imkan gerçeğe dönüşmeden bu kesime "komprador" veya "varlığı esas olarak emperyalizmin varlığına bağlı" bir sınıf denemez. Dolayısıyla bu kesime siyasi olarak milli burjuvazinin sağ kesimi denir. Diğer kesime gelince. Gerek milli ticaret burjuvazisinin gerekse milli sanayi burjuvazisinin alt kesiminin (üst kesimlere göre) emperyalizmle daha zayıf bağları vardır. Dolayısıyla bu kesim emperyalizme karşı (diğer halk sınıflarına göre istikrarsız olsa da) emperyalizme komprador burjuvaziye ve feodalizme karşı (üst kesime göre) daha mücadelecidir. Siyasi olarak milli burjuvazinin sol kanadını oluşturur.

DEVRİM İÇ GERİCİLİĞİ HEDEF ALDIĞINDA "MİLLİ BURJUVAZİ DEVRİME KARŞI ÇIKAR" GENELLEMESİ DOĞRU MUDUR?

H.K. 88 inci sayısında:

" ... Orta burjuvazi denetimi altına alamayacağı için çoğu zaman -özellikle devrim esas olarak iç gericiliği hedef aldığında- devrime karşı çıkar; ama yine de belirli durumlarda (Bu durum özellikle de emperyalist işgal şartlarında sözkonusudur. H.K - alttaki cümle) kendi iradesi dışında gelişen devrime onu kontrol altına alabilmesi için bile olsa katılmıyacağı anlamına gelmez." (abç.)

Biz bu anlayışı "devrim esas olarak iç gericiliği hedef aldığında milli burjuvazi, devrime karşı çıkar, emperyalist işgal şartlarında ise katılabilir" şeklinde bir genelleme yapıyor diyerek ve böyle bir genellemenin "sol" gevezelik olduğunu söyleyerek eleştirdik.

H.K. bu eleştirimizi de "tahrifatçılık gibi ucuz bir yöntemin" başka bir örneği olarak suçladıktan sonra P.B. 2'de kendilerinin "milli burjuvazinin, devrim iç gericiliği hedef aldığında, genel olarak devrime katılmıyacağını, bunun çok zor olduğunu, ama bir kural koymadıklarını söylüyorlar.(s.59) Yine H.K. S.103'de "Burada bir genelleme söz konusu mu?" diye soruyorlar.

H.K. yazarlarına soruyoruz: Yukardaki size ait alıntıda bir genelleme sözkonusu değil midir? Başkalarına türkçe anlayıp anlamadığını soracağınıza iyi bildiğiniz türkçenizle bir genelleme yapmadığınızı nasıl iddia edebiliyorsunuz?

Yukarıdaki sözlerinize tekrar bakalım.

"... Orta burjuvazi denetim altına alamıyacağı için çoğu zaman -özellikle devrim esas olarak iç gericiliği hedef olarak aldığında- devrime karşı çıkar." (abç) Burada anlaşılan şudur: MDHD süreci boyunca milli burjuvazi çoğu zaman devrime karşı çıkar. Bu karşı çıkma işini özellikle devrim iç gericiliği hedef aldığında yapar. Ama karşı çıkma işini sadece bu dönemde yapmaz. Yani az ihtimal de olsa işgal şartlarında da devrime karşı çıkabilir.

Yine bu cümleyi şöyle devam ettiriyor ve bitiriyorsunuz:

"Ama yine de belirli durumlarda (MDHD sürecinin belirli durumlarında - HB) kendi iradesi dışında gelişen devrime onu kontrol altına alabilmek için bile olsa katılmıyacağı anlamına gelmez. Bu durum özellikle de emperyalist işgal şartlarında sözkonusudur." Peki buradan ne çıkar. MDHD sürecinde çoğu zaman değil ama bazen milli burjuvazi devrime katılabilir. Bu işi sadece değil ama özellikle işgal şartlarında yapar.

Bu iki değerlendirmenin birbiriyle çelişen bazı yanları olmasına rağmen yine de MDHD'nin iki ayrı evresi için genelleme yapan bir bütün oluşturuyor. Çelişki şudur: MDHD süreci içinde, çoğu zaman devrime karşı çıkma işini sadece -devrimin esas olarak iç düşmanlara yöneldiği evresinde değil, diğer evrede de yapacağı yanıyla; MDHD sürecinde az yapacağı devrime katılma işini, sadece -işgal şartları- evresinde değil diğer evrede yapacağı yanı. Bu çelişen yanına rağmen H.K. sözkonusu şu alıntılarda inkar etmesinin tersine tam da bir genelleme yapıyor.

Sözkonusu alıntıda birkere PB'de iddia ettiği gibi, "milli burjuvazinin, devrim iç gericiliği hedef aldığında, genel olarak devrime katılamayacağını (abç), bunun çok zor olduğunu (abç)" söyleniyor. Bu evrede milli burjuvazinin "devrime karşı çıkacağını söylüyor. İkincisi bir genelleme yapıyor. Devrim iç gericiliği hedef aldığında milli burjuvazinin devrime karşı çıkacağı, fakat emperyalist işgal şartlarında devrime katılabileceği genellemesini yapıyor. Sözkonusu alıntıdan bunu çıkarabilmek için "türkçeyi çok iyi bilmek" de gerekmez. Sadece kendi kafasının ortaya çıkmasından korkan bir oportünist olmamak yeter o kadar. Ayrıca "tahrifatçılık", "kötü niyet" gibi suçlamalar da bu gerçeği gizlemeye yetmez.

H.K.'nun bu eleştirilere verdiği bir başka cevapta, bunun bir genel tesbit olduğu ama genel kural olmadığı (bk. PB. S.59) dır. Yine 103. sayısında "Burada bir genelleme söz konusu mu?" diyor. H.K. yazarları yine kelimeler üzerine hokkabazlığa başvuruyorlar. Kendi görüşlerinin "genel bir tesbit" olduğunu ama bir "genelleme" ve bir genel "kural" olmadığını söylüyorlar. Peki "genel bir tesbit", "bir genelleme", "genel bir kural" kelimeleri arasındaki anlam bakımından ne fark var?. Açıktır ki, üçü de aynı doğrultudadır. Genel bir tesbit genel bir kuralın çıkış noktasını oluşturur. Aralarındaki fark sadece bu yöndedir.

Şimdi böyle bir genelleme yapmanın doğru olup olmadığı -ki bizimle H.K. yazarları arasındaki tartışmanın esası ve özü de budur - sorununa gelelim.

H.Birliği devrim esas olarak iç gericiliği hedef aldığında milli burjuvazinin devrime karşı çıkacağı şeklinde bir genel tesbit yapmanın veya bir genel kural koymanın "sol" gevezelik olduğunu söyledi. P.Bayrağı birçok lüzümsuz demogoji arasına, böyle bir genel tesbit yapılamayacağını söylemek cehaleti sergilemektir sözünü sıkıştırarak eski genellemesini savundu. Bu genellemesini Mao Zedung'dan "orta burjuvazinin toprak devriminden korktuğu" alıntısını yaparak ve Komünist Enternasyonal'in ezilen ülkelerdeki milli burjuvazinin devrim korkusuyla gericileşiyor olmasına ve proletaryanın bu sınıfla ittifaka girebileceği milli savaşların giderek azaldığına dair alıntılarla ispatlamaya çalıştı.

Birincisi bu çabasının, H.K. yazarlarının bunun bir genelleme olmadığı üzerine ve genelleme olarak gören H.Birliğinin "tahrifatçılığı" ve "kötü" niyeti üzerine doldurduğu paragraflarını yalanladığını hemen belirtelim.

İkincisi, bu alıntılar "devrim esas olarak iç gericiliği hedef aldığında milli burjuvazi devrime karşı çıkar" genellemesini haklı çıkarmaya yetmez.

Orta burjuvazinin toprak devriminden korktuğunu" açıklayan paragrafın konuyla ilgili bir kısmını dahaalalım. Mao Zedung şöyle diyor:

"Ara güçler içinde, orta burjuvazi ile aydınlanmış eşrafın, Japonya'ya karşı ortak mücadeleye ve Japonya'ya karşı demokratik siyasi iktidarın kurulmasına katılmaları mümkündür. Ama bunlar toprak devriminden korkarlar. İflah olmazlara karşı mücadeleye (Japon taraftarı olmıyan büyük burjuva kesimi kastediliyor - HB), bazıları sınırlı ölçüde katılabilir, bazıları hayırhah bir tarafsızlık, diğerleri ise isteksiz bir tarafsızlık içinde bulunabilirler."

Peki bu sözler milli burjuvazinin devrim iç gericiliğe yöneldiğinde genel olarak devrime karşı çıkacağını ispatlamaya yetiyormu? Açıktır ki yetmiyor.

Yine Mao Zedung milli burjuvazinin niteliğini anlatırken şöyle diyor:

"Çin devriminin seyri boyunca emperyalizme ve bürokratların ve savaş ağalarının hükümetlerine karşı savaşmak için belli bir istek göstermiştir." (abç) (S.E.C.II.S.320)

Görüldüğü gibi sadece emperyalizme karşı değil, "bürokratların ve savaş ağalarının hükümetlerine karşı" da savaşabileceğini söyleyerek Mao Zedung, devrim esas olarak iç gericiliğe yöneldiğinde de milli burjuvazinin katılabileceğini, H.K.'nun "karşı çıkar" genellemesinin tersine ifade ediyor.

Mao Zedung Milli Burjuvazi için şöyle bir genelleme yapıyor:

"Milli Burjuvazi bu ikili karakterinden, dolayı, belli zamanlarda ve belli ölçülerde, emperyalizme ve bürokrat savaş ağaları hükümetlerine karşı devrime katılabilir ve devrimci bir güç haline gelebilir, Fakat başka zamanlarda, komprador büyük burjuvaziyi izlemesi ve bir karşı-devrimde onun suç ortağı,

De.sa.15'de

Oportünist şeflerin sonu ortayolculuğun iflasının belgesidir

Halkın Yolu'nun oportünist şefleri 1 Mayıs'ta yayınladıkları bir belgeyle yeni oportünizmin ülkemizde baş savunucusu karşı-devrimci Aydınlık'ın saflarında yeraldıklarını resmen ilan ettiler. Bir süredir Proleter Devrimciler tarafından beklenen bu gelişme Marksizm-Leninizmle yeni oportünizm arasında kalmakta ısrar edenlerin, iki çizgiyi birleştirmeye çalışanların kaçınılmaz sonunu bir kez daha gösternesi bakımından öğreticidir. Aynı zamanda Marksizm-Leninizmi silah olarak kullanmaktan korkanların tahrifatla, demagojiyle vb. devrimci olan herşeyi karalama yolunu tutarak oportünizmin silahlarına sarılmak zorunda kalacağını çarpıcı bir örnekle açığa çıkarmıştır. Zaman zaman sarfedilen keskin sözlerin özü kavranmadan yapılan ağır suçlamaların oportünizme batmaktan kimseyi kurtarmadığını, bu yöntemle sözde sınırlar çekmeye çalışanların gözleri önüne sererek siyasetin tayin edici önemini bir kere daha ortaya koymuştur. Son gelişme bu ve benzeri dersler çıkarılması açısından önemlidir. Bu da H.Y. yazarlarını oportünizme götüren ideolojik-siyasi zaafların ve bunların pratikte yansımalarını şartları içinde değerlendirmekle mümkündür.

Halkın Yolu bağımsız akım (dergi olarak değil akım olarak-H.B.) olarak ortaya çıktığında köklü ideolojik-siyasi zaaflar taşımaktaydı. Maceracılığın, teslimiyetçiliğin ve revizyonizm kuyrukçuluğunun bir arada kol gezdiği küçük-burjuva saflar içinde Marksizm-Leninizm'den etkilenen unsurlar revizyonizme karşı tavır alınmasını savundular. Bu konuda revizyonizme karşı tavır alanlar bağımsız bir akım olarak ortaya çıktı. Ama revizyonizm kuyrukçuluğuna karşı kararlı bir mücadele sürdüremeyen bu akımın taraftarları, küçük-burjuva ideolojisini altedememişlerdi. Hala önemli ölçüde uzlaşmacılığı barındırıyorlar, sağ eğilimleri taşımaya devam ediyorlardı.

Altedilemeyen küçük-burjuva ideolojisi ve bunun ürünü düalist (ikici) bakış açısı siyasette ortayolculuk: İşte Halkın Yolu'nun üzerinde yükseldiği ideolojik siyasi temel buydu.

Oluşumunun başından itibaren bu bakış açısı proleter Devrimcilerle Aydınlık oportünistleri'ni uzlaştırma çabalarında somutlaştı. Bu yolu tutanların yalpalaması kaçınılmazdı. Yalpalamadan, yolunu kaybetmeden yürümenin bir tek yolu vardı o da Marksizm-Leninizm silahına sarılarak oportünizme karşı savaşmaktı. H. Yolu, ortayolcu siyasetinde ısrar etti. Bu yüzden sürekli yalpaladı. Çeşitli şartlarında etkisiyle bazen Proleter Devrimcilerden, bazen de Aydınlık oportünist lerinden daha fazla etkilendi. Dönem dönem ana çizgileriyle ortaya çıkan genel yalpalamaların dışında, her somut gelişmede her değişik durumla karşılaştığında da yalpaladı. Zaten bundan kaçınamazdı da. Çünkü sağlam ölçülerle doğru bir bakış açısına sahip değildi. Yegane ölçüsü iki çizginin arasında orta yeri bulmaktı. Ama bu ölçü oportünizme aitti ve yalpalamaları önleyemezdi.

Nitekim H.Y. ortaya çıktıktan hemen sonra bir süre (1974'de) Proleter Devrimcilerden daha fazla etkilendi. Fakat Proleter Devrimciler siyasi durgunluk içinde olduklarından bu meseleye gereken ilgiyi gösteremediler. H.Y. yazarları Aydınlık'ın etkisi altına girdiler. Aydınlık'ı M-L akım olarak değerlendirip onunla Proleter Devrimcilerin birliğini savundular. 1977 Mayıs'ında ise aynı Aydınlık'ı "karşı devrimci hain akım" ilan ederek "saldırıya" geçtiler. Bir dönem savunduklarını kısa sürede reddedip tam aksi görüşleri savunmak zorunda kalıyorlardı. Çünkü oportünizmle Marksizm-Leninizm uzlaştırılamazdı. Uzlaştırılmaya çalışıldığında ise düne kadar ak dediğine bugün kara demekten kaçınılamazdı. H.Y. yazarlarının bugünkü inkarcılığının kökleri burada yatmaktadır.

Küçük-burjuva saflar içinde bir kesimin Marksizm-Leninizm'den etkilenmesi sonucu H.Y.'nun ortaya çıkması şüphesiz ki olumlu bir gelişmeydi. Olumsuz olan, atılması gereken kökleri geçmişe kadar uzanan k-b ideolojisi ve orta yolcu siyasi çizgiydi.

H.B. ve H.K.'nun orta yolculuk konusundaki eleştirilerini de dikkate almayan H.Y. yazarları siyasi çizgilerine uygun teori geliştirme çabası içine girdiler. Siyasetlerini kemikleştirmeye çalıştılar. Bu çaba onları geri dönülmesi daha zor olan bir yere, oportünizmin karargahına adım adım yaklaştırıyordu. Bu açıdan onların siyasetlerini kemikleştirme çabaları dönemeç noktasında Aydınlık'a yönelmelerinde bir etken oldu.

Görüldüğü gibi H.Y. yazarlarının kendilerini Aydınlık'ın saflarında bulmaları tesadüfi bir gelişimin sonucu değildir. Aynı zamanda "Üç Dünya Teorisi"yle estirilen rüzgarlarla da izah edilemez. Yeni oportünizmin rüzgarı, belirleyici etken olan orta yolculuk üzerinde tesir icra etmiştir. Uluslararası alanda böyle bir sapma olmasaydı durum yine değişmeyecek, ortayolcu yazarlar belirleyici adımlar atmak zorunda kalacakları dönemeçlere geleceklerdi. Kimse sınıf mücadelesinin bu değişmez yasasının dışında hareket edemezdi. Terkedilmediğinde oportünizmin bir türü olan ortayolculuğun gideceği yer oportunizmin batağıdır.

Marksizm-Leninizmle uluslararası yeni oportünizm arasındaki mücadelenin ülkemizde keskinleşmesi H.Y. yazarlarını tayin edici bir dönemece getirdi. Her zamanki gibi önce iki çizgiyi birleştirmeye çalıştılar. "Üç Dünya Teorisini" red veya kabul etmenin önem li bir ayırım olmadığını vaazettiler. Onlar için önemli olanın ortayolculuğu sürdürmek olduğunu bir kere daha ortaya koydular. Ama bu meseleyi böyle geçiştirmenin imkanı yoktu Bütün arayışlar boşuna gitmiş iki çizgi ortasında tutunacak dal bulunamamıştı. Bu gerçeğin kavranmasıyla oportünist teoriyi reddetmenin bütün çizgilerini ve düalist anlayışlarını reddetmeleri anlamına geldiği gerçeğini anladılar. Artık iki yol vardı. Tüm siyasi çizgisini redderek ya M-L'ye yönelecekler, ya da oportünizme iyice batacaklardı. Baştan beri izledikleri çizgiye, altedemedikleri sağ eğilimlerine uygun olanı; yeni oportünizmi seçtiler. Çünkü M-Leninizmin yolunu tutmak çetin mücadeleleri gerekti rirdi. Bunu göze almak yerine şimdiye dek iz ledikleri yolda daha fazla ilerlemek onlar için en kolayı ve sınıf niteliklerine uygun olanıydı.

İki çizgi arasındaki mücadelede H.Y.'nun tabanının büyük çoğunluğu oportünist "Üç Dünya Teorisi"ni reddetti. Bu gelişmenin olumlu olduğu açıktır. Ancak bu arkadaşlar bunun gereği olan adımları atarak; H.Y.'na şimdiye kadar damgasını vuran ideolojik-siyasi temeli yıkmaya yönelmedikleri sürece benzer bir duruma düşmekten kaçınamazlar.

Üzerinde durulması gereken bir başka nokta da, oportünist yazarların demogoji ve tahrifatlarıdır. İki yüzlülük örnekleridir.

Kısa süre öncesine kadar "karşı-devrimci hain akım", "oportünist akım" vb. ilan ettikleri Aydınlık'a bugün "proleter Devrimci Hareket", "Marksist-Leninist Hareket" demekte, Marksizm-Leninizmin nerede olduğunu şimdiye kadar keşfedememenin ezikliği içinde yakın maktalar. Nedamet tefrikalarıyla ezikliklerini sindirmeye çalışan yazarlar, devrimci olan ne varsa inkar ederek, karalayarak "temize" çıkma çabasındalar. Oportünizm belgesine bir göz atmak bile onların iki yüzlülüğünü görmek için yeterlidir.

Oportünist baylar geçmişte Aydınlık'a karşı revizyonizmin sopasına sarılarak mücadele ettiklerini söyleyerek pişmanlıklarını dile getiriyorlar. Ama gerçek böyle değil. Aydınlık'a karşı mücadele ettikleri iddiası gerçeğe uygun olmadığı gibi kendilerine karşıda haksız ithamları içeriyor. H.Y.'nun yazarları Aydınlık oportünizmine karşı mücadele etmediler, edemezlerdi de. Onlar Aydınlık'la Proleter Devrimciler arasında yalpalamakla son tahlilde Aydınlık'a hizmet ettiler. Birçok samimi unsurun oportünist saflara gitmesi için uygun zemin yarattılar. Oportünizme karşı Marksizm-Leninizm silahı kullanılmadan mücadele edilemez. Bazen bu gerçeği tekrarlamaktan kaçınmayanlar işlerine gelmediğinde bir çırpıda gözardı ediyorlar. Eğer "mücadele etmek"ten kastedilen bir süre öncesine kadar Aydınlık'a "hain akım" demekse bunun adı mücadele değil keskin ama boş laf etmektir. Aydınlık'ın sınıf işbirliğinin ideolojik köklerini açığa çıkarıp mücadele edilmeden söylenen keskin sözlerin bir değeri yoktur.

Halkın Yolu saflarında süren iki çizgi mücadelesi oportünist yazarların "tarafsızlık" palavralarının arkasında yatan ikiyüzlülüğü açığa çıkarmıştır. Mücadelenin başında iki çizgi arasında "tarafsız" kalmaya çalışan yazarların demokrasi nutukları kısa sürede iflas etti. İki çizgi için geçerli ge nel bir demokrasiden bahsedilemez. Bunu iddia edenler bu yolda ısrar ettikleri sürece oportünizm için demokrasiye daha fazla savun maktan öte birşey yapamazlar. Niyet ne olursa olsun objektif gerçek budur. H. Yolu yazarları da önce objektif olarak yeni oportünizme destek oldular. Daha sonra ise "Mao Zedung'u Kavrama Kampanyası" ile bu çabaları nı bilinçli ve sinsice sürdürdüler. H.B. ve H.K. iki çizgi arasındaki mücadelede tarafsız kalınamayacağını vurgulayarak takındıkla rı iki yüzlü tavrı teşhir ettiklerinde "gazetemiz yazarlarının değil taraftarlarının gazetesidir" diyerek, tabanın iradesine saygılı olduklarını ilan ettiler. Sözde tarafsız gerçekte ise yeni oportünizmin yanında yer alanların demokrasi nutukları bugün daha iyi anlaşılmaktadır. Nerede tabanın iradesine saygı? H.Y.'nun büyük çoğunluğu oportünizmi reddederek iradesini belirledi. Oportünist yazarlar buna neden uymuyorlar(!) Bu lafları söylerken kendilerinin bile inanmadığı açık değil midir? Hani H.Y. taraftarlarının gazetesiydi. Ayrıca tabanın çoğunluğunun kendilerinin yanında yer aldığını iddia eden yazarlar açıkca yalan söylemektedir. Bü tün bunlar, oportünist yazarların sahtekarlıklarının zihinlerde tazeliğini koruyan canlı örnekleridir.

Proleter Devrimciler yeni oportünizme ve onun vaazettiği sınıf işbirliğine karşı sürdükleri mücadeleyi kararlılıkla devam ettirecek, tüm oportünistleri teşhir ve tecrit mücadelesini bir an bile gevşetmeyeceklerdir.

Yeni oportünizmin sınıf işbirliği teorisini reddeden Halkın Yolundan arkadaşlar olumlu yöndeki adımlarını bu akımın ortayolcu siyasetini ve düalist anlayışını reddederek sağlamlaştırarak Proleter Devrimci siyasetleri kavrama doğrultusunda kararlı adımlar atmalı, Proleter Devrimci saflarda yerlerini almalılar.

Baş.ta.sa.5'de

malardan sonra bir yoldaş devrim andını içirerek proleter devrimciler tarafından düzenlenen mitinge son verildi.

Tunceli'de proleter devrimciler tarafından düzenlenen uluslararası işçi sınıfının "birlik, mücadele ve dayanışma" günü olan bir mayıs eylemi, düzenli, disiplinli ve tertipli geçtiğinden ötürü ve en ufak bir olayın çıkmayışından dolayı bütün halkımız üzerinde devrimci bir etki yarattı.

TUNCELİ

Başta proleter devrimci hareket olmak üzere, böyle bir gün de ilkeli bir tarzda, tüm halk sınıf ve tabakalarının birliğinin sağlanması olumlu oldu. Ve bu da gösterdi ki, eğer gurupçu çıkarlar değil halkımızın çıkar ları ön planda tutulduğu zaman, halk saflarını birleştirmenin, gerçek bir temeli vardır. 1 Mayıs eylemi proleter devrimcilerin ve devrimcilerin halkla bağlarını geliştirdi ve güveni arttırdı. 1 Mayıs Tunceli eylemi başta faşizm ve sosyal faşizm ve iki süper devlet olmak üzere her türden gericiliğe indirilen güçlü bir darbe olmuştur.

CHP'nin, maskesinin daha da düşmesine hizmet etmiştir. 1 Mayıs, M-L'nist hareketin proletarya partisini kurma yüce görevini yerine getirmede, ileri atılan önemli bir adım olmuştur.

1 Mayıs Uluslararası planda modern revizyonizme ve onun, ikiz kardeşi olan yeni oportünist akıma, ülkemizdeki temsilcileri sosyal faşistlere ve TKP oportünistlerine karşı M-L'nizmin bayrağının şanla, dalgalandığı ve kızıl bayrağın daha da yükseldiği bir gün olmuştur.

DEVRİM ŞEHİTLERİNİ ANMA TOPLANTISI

Yer: TEPEBAŞI Gazinosu

Gün: 18/Mayıs

Saat: 19⁰⁰

TARİHİ BİR MÜCADELE VE YÜKSEK ENTERNASYONALİST GÖREV

PROLETARE TE TE GJITHA VENDEVE, BASHKOHUNI!

ZERIiPOPULLIT

ORGAN I KOMITETIT QENDROR TE PPSH

Enver Hoca Yoldaş'ın Toplu Eserlerinin 25. cildinin yayınlanması üzerine Zerii Popullit gazetesi bir yazı yayınlamıştır. 16 Nisan 1978 tarihli bu yazıyı aşağıda kısaltılmış şekliyle yayınlıyoruz.

Arnavutluk Emek Partisinin, Sovyet Revizyonistlerini teşhir etmek için izlediği açık ve tavizsiz mücadele, Marksizm-Leninizmin ve proleter enternasyonalizmin temel ilkelerinin kararlılıkla savunulmasının, durumdan kurtulmanın ve muzaffer olmanın tek güvenilir yol olduğunu hayat tümüyle doğrulamıştır.

Partimize göre, genel olarak revizyonizmin ve özel olarak da Sovyet revizyonizminin teşhiri için ideolojik mücadelenin devam ettirilmesi, yaygınlaştırılması ve şiddetlendirilmesi, her türden revizyonizme karşı açık polemiklerin sürdürülmesi tüm Marksist-Leninistlerin ve gerçek devrimcilerin önemli ve can alıcı görevlerini oluşturmaktadır.

Enver Hoca yoldaş, bu ciltteki yazılarda bir kere daha, Sovyet revizyonizminin modern revizyonizmin tüm merkezini teşkil ettiğini belirtmiştir. Ta o zaman, Sovyetler Birliği'ni kapitalist bir ülkeye dönüştürmek, Amerika ile rekabet halinde, emperyalist hegomonyasını dünyada yaymayı amaçlayarak Sovyetler Birliği'ni büyük bir ekonomik ve askeri güce dönüştürmek için aktif olarak çalışan Sovyet revizyonistlerinin amaçlarının bu yazılarla ortaya koyulması ve teşhir edilmesi büyük bir öneme sahiptir.

Kruşçevci revizyonistler, tam da bu amaçlarını başarabilmek için, ta o zamandan Amerikan emperyalistleri ile nükleer testlerin kısmen yasaklanması için Moskova Antlaşmasını imzaladılar. Enver Hoca Yoldaş bu Antlaşmayı "Bu, dünyayı nüfuz alanlarına bölmek ve birer büyük devlet gibi ortaklaşa yönetmek için ittifak yapma yolunda yapılan, ilk antlaşmadır."

Zaman, Enver Hoca Yoldaş'ın bu Marksist-Leninist değerlendirmesini tümüyle doğrulamıştır. Bugünkü Sovyetler Birliği, Kruşçevci revizyonistlerin ihanetinin sonucu olarak sonunda kesin olarak ve tümüyle kapitalist bir devlet ve emperyalist süper devlet Amerikan emperyalizmi ile birlikte, dünyanın bütün halkları ve devrimci güçlerinin en büyük ve eşit derecede tehlikeli iki düşmanını teşkil etmektedir.

Modern revizyonizme karşı mücadeleye adanmış olan bu ciltteki bütün yazılar, Marksizm-Leninizme ve onu kararlılıkla savunan ve revizyonizme karşı mücadele eden partilere karşı Kruşçevci, Yugoslav ve Togliattici revizyonistlerin ve tüm modern revizyonist güçlerin planlarını ve teşebbüslerini açığa çıkarmakta ve şiddetli bir şekilde teşhir etmektedir. Bunun yanı sıra, Enver Hoca Yoldaş Kruşçevci revizyonistlerin Yugoslav revizyonistleri ile yakınlaşma politikalarını tesbit etmekte ve şiddetli bir şekilde saldırmaktadır.

Devrime karşı alınacak tavır sorunu, hala Marksist-Leninist doktrininin can alıcı sorunu olmaya devam etmektedir. Bunun içindir ki, devrim herzaman çeşitli revizyonistlerin ve oportünistlerin saldırı ve tahrifat hedefi olmuştur. Onlar, herzaman devrim davasına karşı düşmanca ve elimine edici tavır takınmışlardır. Bu ciltteki yazılar aynı zamanda, Enver Hoca Yoldaş'ın belirttiği gibi, modern revizyonistler, özellikle de Sovyet revizyonistleri, barışı koruma perdeleri altında devrime karşı çıkmakta ve barışın güvenliğini her ne pahasına olursa olsun korumayı nihai amaçları olarak ilan etmektedirler. Onlara göre, bunun için herşey feda edilmeli hatta devrim ve emperyalizme karşı mücadele bile.

Marksist-Leninistler ve gerçek devrimciler, Enver Hoca Yoldaş'ın ta o zaman belirttiği şu sorunla karşı karşıyadırlar: Marksist-Leninistler, devrim için ve devrimin zaferlerini korumak için halkı ayaklanmaya, çağırmaktadırlar. Savaşa karşı kendi mücadeleleri için, saldırıya karşı kendini savunmak için, baskı ve sömürüye karşı devrim için sömürgeci boyunduruğa karşı özgürlük için mücadeleye, alçaltılmaya karşı insan onuru için mücadeleye, iç işlerine müdahaleye karşı milli egemenliğin savunulması için mücadeleye halkı ayaklandırmak için çağrı yapmaktadırlar. Gerçek Marksist-Leninistler ve devrimciler, devrim ve onun zaferi sorununu, sınıf teslimiyetini ve uzlaşmacılığını vaaz ederek devrimi reddeden "3 dünya teorisi" gibi her türlü karşı-devrimci ve oportünist "teorilere" karşı mücadeleyle mutlaka birleştirmelidirler.

Enver Hoca Yoldaş'ın, bu ciltte, reformist, sosyal-demokrat hayalleri ve modern revizyonistleri teşhir eden yazıları hala bugün önemini korumaktadır. Revizyonistler, demokrasi konusunda burjuva ön yargıların bataklığının derinliğine batmışlar, demokrasinin sınıf niteliğini reddetmekte, demokrasi hakkında rastgele konuşmakta, burjuva demokrasisi sınırları içerisinde, bunun sınırlarını genişleterek ve eski devlet aygıtını parçalamadan ve proletarya diktatörlüğünü kurmadan, sosyalizme geçme imkanının olduğunu, ciğerleri çatlarcasına bağırarak reklam etmektedirler, demektedir, Enver Hoca Yoldaş. Bu hayallerin en ileri savunucuları, geçmişte olduğu gibi yine, sözde "Avrupa Komünistleri" adlı modern revizyonistlerdir. AEP 7.Kongresinin de belirttiği gibi bunlar, kapitalist düzenin ve burjuva demokrasisinin en hararetli savunucuları durumuna gelmişlerdir.

Gerçek Marksist-Leninist güçlere yardım ve onların birliklerini güçlendirmeleri sorunu, 25. cildin ele aldığı en önemli sorunlardan biridir.

Marksist-Leninist grupların ve partilerin kurulması yolundaki ilk adımlardan bu yana, diye belirtmekte Enver Hoca Yoldaş , partimiz, bütün iftiraları reddederek, bütün imkanlarıyla doğru bir Marksist-Leninist yolda olan yeni Marksist-Leninist grupları ve partileri, kararlılıkla destekleyeceğini ilan etmişlerdir. Bu, proleter enternasyonalizmin ve dostça dayanışmanın bir ifadesidir ve ortak devrimci davaya yapılan bir yardımdır diye belirtmektedir Enver Hoca Yoldaş. 7. Kongrenin tekrarladığı gibi Arnavutluk Emek Partisi gerçek Marksist-Leninist partilerle tam bir enternasyonalist dayanışma içinde olduğunu ilan etti. AEP, milli ve sosyal kurtuluş için mücadele veren dünya proletaryasına, Marksist-Leninist partilere ve halklara ve de tüm ilerici güçlere yardım etmenin en önemli sorun olduğu görüşündedir.

Partimiz, geçmişte olduğu gibi, bugünde gerçek Marksist-Leninist partiler ve gruplar arasında birliğin ve işbirliğinin güçlendirilmesinin zorunlu olduğu görüşündedir Ve bu birlik, yalnızca Enver Hoca Yoldaş'ın ta o zaman belirttiği gibi, mutlaka bölücülere, revizyonistlere ve her renkten oportünistlere karşı mücadele içinde güçlenecek ve güçlendirilecektir.

Bu yazı ATA bülteninin 16 Nisan 1978 tarihli, İngilizce sayısından tercüme edilmiştir.

KÜLTÜR DEVRİMİ

Baş.ta.sa.16'

rudular. Bu devrim emperyalistlerin, revizyonistlerin ve gericilerin Çin'in kapitalizme geri dönüşü konusunda Lia Şao-Çi ve hempalarına bağladıkları umudu yerle bir etti, dünya işçi sınıfını eğitti ve Marksizm-Leninizme değerli katkılarda bulundu.

Büyük Proleter Kültür Devrimi, proletarya diktatörlüğünün, sağlamlaştırılması gereğini ortaya koymuş, Marksist-Leninist, proletarya diktatörlüğü teorisine değerli katkılarda bulunmuştur. Bu devrim, sosyalist toplumda burjuvaziye karşı sınıf mücadelesinin bütün alanlarda sürdürülmesi gerektiğini birkez daha açıklıkla kanıtladı. Büyük Proleter Kültür Devrimi, Proletarya diktatörlüğü altında devrimin sürdürülmesinin zorunluluğunu ve sınıf mücadelesinin esas halka olarak kavranmasının, belirleyici önemini gösterdi.

Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin 13. yılında, bu devrimin ortaya koyduğu tarihi derslere, ve Marksizm-Leninizmin hazinesine yaptığı katkıya sarılmanın çok büyük önemi vardır. Çin'de ÇKP yönetimi ve devlet iktidarı modern revizyonizmin ikiz kardeşi, yeni oportünizmi savunan "3 dünya teorisi" savunucusu oportünistlerce ele geçirilmiştir. Oportünistler modern revizyonizmle aynı öze sahip bulunan tezleri yerleştirmeye çalışmakta , Çin'de kapitalizmi geri getirmeye çabalamaktadırlar. Onlar dünya devrimine karşı emperyalistler ve gericilerle birleşme doğrultusunda bir siyaset izlemektedirler. Çin işçileri ve Çin halkı, dünyadaki Marksist-Leninistlerle birleşerek oportünizmin yıkıcılığına son vermeyi başaramadıkları taktirde, Çin'in Sovyetler Birliği ve Doğu Avrupa'nın eski halk demokrasisi ülkelerinin yolunu izleyerek kapitalizme geri döndürülmesi kaçınılmazdır. Bu taktirde milyonlarca halkın kanı, canı ve emeği pahasına kazanılan Çin halkının başarıları ve başarının , ürünleri bir avuç hain tarafından ondan geri alınacaktır. Çin ve dünya devrimi büyük bir kayba uğrayacaktır. Çin'de oportünizmin geçici başarısı bize olumsuz bir öğretmen olmalı,ders çıkarmamızı sağlamalıdır.

Tarihin çarkı sosyalizme ve komünizme doğru dönüyor. Bu gidiş, dümdüz bir çizgi izlemiyor İleriye doğru dev atılımların yanında, geçici yenilgiler ve gerilemeler de ortaya çıkıyor;çıkması kaçınılmazdır. Ama, hiç bir gerileme ya da yenilgi tarihin ileriye doğru, sosyalizme ve komünizme doğru çoşkun akışını durduramaz, durduramıyor.

Büyük Proleter Kültür Devriminin 13. yılında, bu devrimin tarihi derslerini özümlemek ve onun Marksist-Leninist yolunda, ilerlemek proleter devrimcilerin zorunlu görevidir. Büyük proleter Kültür Devrimi'nin gösterdiği gibi sınıf mücadelesini bütün alanlarda, bütün şartlar altında kitlelere dayanarak sürdürmek, özellikle modern revizyonist ve yeni oportünist ihanete karşı Marksizm-Leninizmi savunmak görevine sıkı sıkı sarılmalıyız. Sınıf işbirliğini reddetmeli, üzerimizde taşıdığımız burjuva fikirlerinin etkilerine ve izlerine karşı amansız olmalıyız. Ancak bu yolla sağlam proleter devrimciler olabilir ve halka karşı görevlerimizi yerine getirebiliriz.

Ölümlerinin 6. yılında Deniz, Hüseyin, Yusuf'u anıyoruz

12 Martın faşist cellatları 6 Mayıs 1972'de Deniz, Hüseyin ve Yusufu idam ettiler. Amaçları halka gözdağı vermekti. Tüm silahlarını kullanarak, gelişen mücadeleyi bastırmaktı. Ama halk düşmanlarının kullandıkları bütün silahlar gibi bu silahları da geri tepti. Üç devrimcinin yiğit mücadelelerinin anıları o günden bu yana yükselirken faşist diktatörlüğe karşı kitlelerin nefreti, kini arttı. Deniz ve arkadaşlarını idam ederek yoketmeye çalıştıkları militan mücadele ruhu, yiğitlik mirası faşistlerin yüreğine korku salmakta, Marksizm-Leninizmin ışığında kitlelerin, tükenmez enerjisiyle birleşerek yenilmez bir güç haline gelmektedir.

Deniz ve arkadaşları faşist diktatörlüğe karşı silaha sarılarak oportünizmin, revizyonizmin uzlaşmacılığına, korku ve teslimiyetine karşı çıktılar. Siyasette oportünizmden, revizyonizmden önemli ölçüde etkilenmelerine rağmen pratikte revizyonizmin öğütlediği barışçı yol safsatalarını reddettiler.. Fakat bütün iyiniyetli çoşkularına yiğitliklerine rağmen küçük-burjuva düşüncesini altederek Marksizm-leninizmi kavrayamadılar. Küçük burjuva devrimciliğinin sınırlarını aşamadılar. Elbette bu durum onların niyetleriyle izah edilemez. O dönemin somut şartlarının değer lendirilmesiyle izah edilebilir.

1971 öncesinde, kitleler siyasi bakımdan geri ve örgüt-süzdü. Devrimci hareketin tecrübeleri zayıf, Marksizm-Leninizmin kavranışı oldukça geriydi. Bu yüzden oportünist, revizyonist görüşler yaygındı. Proletarya Partisi olmadığı gibi partiyi kurmanın şartları da yoktu. Bu ve benzeri etkenler onların devrim anlayışlarının oluşmasında önemli rol oynadı. Altedemedikleri subjektif düşünce ile birleşerek hatalı devrim anlayışlarını oluşturdu. Devrim anlayışlarına uygun olarak siyasette maceracı "sol" bir çizgi izlediler. Çizgileri aynı zamanda oportünizmin ve revizyonizmin güçlü etkilerini de taşıyordu. Kitleler adına silaha sarıldılar. Kitlelerden kopuk maceracı çizgi kısa sürede yenilgiyi getirdi.

Onlar Marksizm-Leninizmden etkilenmişlerdi. Zayıf olan bu etki proleter anlamdaki olumlu yanlarının ifadesidir. O zamandan bugüne kadar bu olumlu yan gelişti. Yenilgiden sonra bu yan üzerinde Marksizm-Leninizmi kavrama konusunda ilerleyen bir kanat gelişti. Küçük-burjuva devrimciliğine sarılma iddiasında olanların bir kısmı revizyonistlerin saflarına katıldı. Bir kısmı da revizyonizmin kuyruğunda gidiyor.

Deniz ve arkadaşlarını şartlardan koparmadan değerlendiren Proleter Devrimciler, onların hatalı devrim anlayışlarını, siyasi çizgilerini eleştirir, yığınlara kavratırken militan mücadelelerine sahip çıkarlar. Faşist diktatörlüğe karşı başeğmez mücadelelerini örnek alıp, yiğitliklerini kitlelerin bitmez tükenmez enerjisiyle birleştirmeye çalışırlar. Çünkü onların mücadele azminin mirasçısı Proleter Devrimciler ve halk kitleleridir. Bu mirasa sahip çıkmak hatalarını eleştirmekle çelişmez. Tersine devrimci mücadelenin gelişmesine hizmet eder.

Üç devrimciyi ve mücadelelerini hatalı devrim anlayışlarından hareketle tümüyle reddetmek, devrimci miraslarını küçümsemek bağışlanmaz bir hatadır. Hatalarının eleştirilmesinden rahatsız olmak, onların mücadelesini kendi küçük-burjuvalığına, revizyonizm takipçiliğine dayanak yapmaya çalışmak en hafif deyimle istismarcılıktır. Onların devrimci anısına karşı saygısızlığın en büyüğüdür.

Proleter Devrimciler Deniz ve arkadaşlarının militan tavırlarına sahip çıkarak, hatalarını eleştirerek, bu konudaki samiyetsiz, hatalı düşünce ve davranışları mahkum etmeye devam edecektir. Onların devrimci geleneği ancak böyle yaşatılabilir. Anıları hepimize rehber olsun.

Hüseyin Aktülün mahkemede Maksizm-Leninizm'i savundu

İzmir II. Ağırceza Mahkemesinde görülmekte olan TKP(ML) TİKKO davası sona erdi. Mahkeme üç kişi hakkında idam ceza sı ve diğer onbir sanık hakkında çeşitli hapis cezaları verdi. Daha sonra iki kişinin idam cezası ömürboyu hapise çevrildi. Hakkında ömürboyu hapis cezası verilen devrimcilerden biri de Hüseyin Aktülün'dü. Hüseyin Aktülün dava karara bağ lanmadan önce proleter devrimci ve mücadeleci bir savunma yaptı. Dergimizede gönderdiği savunmasında Hüseyin Aktülün Marksizm-Leninizmi, işçi sınıfını ve devrimi kararlılıkla savundu. Proleter devrimci Hüseyin Aktülün'ün savunmasından parçaları yayınlıyoruz.

"Ben TKP/ML hareketinin bir neferi olarak emperyalizme, sosyal emperyalizme, faşizme, sosyal-faşizme ve her türden gericiliğe karşı verdiği mücade lede gönüllü olarak yer aldım ve vargücümle mücadele etmeye çalıştım.

Hakkımızda devlet güvenlik mahkemesi savcılığınca hazırlan mış düzmece iddianamede "mevcut kurulu nizamı" ihtilal yoluyla değiştirmeye teşebbüs ettiğimizden ve bundan dolayı TCK 146/1 maddesini ihlal ettiğimiz gerekçesiyle idamımız isteniyor. Ben bir komünist devrimci olarak, bunu normal karşılıyorum. Çünkü emperyalist tahakkümün, soygunun, sömürü ve zulmün at oynattığı ve buna karşı başkaldıran emekçi yığınların önderlerinin çeşitli şekillerde öldürüldüğü, yıllarca zindanlara atıldığı ve sinema bileti keser gibi idam cezalarının bol bol kesildiği günümüz Türkiye'sinde hakkımızda idam cezası istenmesi hele hele bu talebin devlet güvenlik mahkemesi tarafından gelmesi tabiiki normal karşılanır. Çöküşleri yaklaşan hakim sınıfların, halkın gelişen devrimci mücadelesine karşı aciz kalmasının bir sonucu olarak bu ve benzeri yollara başvurması doğaldır."

H.Aktülün yakalandıktan sonra polis ve MİT tarafından kendilerine işkence de yapıldığını belirttikten sonra bu durumu ve mahkemeleri şöyle niteledi:

"Bu uşaklar bize parababalarına yakışır bir şekilde muamele yaptıktan sonra devlet güvenlik mahkemesi tarafından tutuklandık.

....

Biz gerek poliste olsun ve DGM savcılığında ve yedek hakimliğinde olsun, bize karşı nasıl davrandıklarını ne biçimde sorgulama yaptıklarını ve kurumların niteliklerini, için de yer alan kişilerin durumları nı gerek DGM'ye verdiğimiz red dilekçesinde olsun, gerekse mahkememize verdiğimiz sorgu dilekçesinde olsun ortaya koymuştuk.

DGM'de karşılaştığımız durumlarla bugün II. Ağırceza mahkemesinde de karşılaşmaktayız. Aramızdaki mücadele çıkar larını savunduğumuz sınıfların arasındaki mücadeleden ayrı değil, onun bir parçasıdır.

Bizlere yakalandığımız günden bugüne kadar, karşılaştığımız kurumların bize karşı aldıkları tavır ve davranışlar, hakim sınıfların ezilen sınıflara karşı öteden beri süregelen tavır ve davranışlarından ayrı düşünülemez. Aynı şekilde hakim sınıflara ve çeşitli kurumlarına karşı aldığımız tavır ve verdiğimiz mücadele ezilen emekçi sınıfların hakim sınıflara karşı verdikleri mücadele den ayrı düşünülemez."

H.Aktülün hakim sınıfların ve faşist gezetelerin kendilerini ve devrimcileri halktan kopuk göstermek, devrimci mücadeleyi halkın gözünden düşürmek için büyük puntolarla, yalana ve yaygaraya başvurdukla rını bu konuda bazı hataları da kullandıklarını fakat bu çabaların başarıya ulaşmayıp iflas ettiğini ve iflas edeceğini söyledi. Kendilerinin işle diği hatalar konusunda ise,

"Bu mücadele sonucu kendi hatalarımız yüzünden geçici ola rak yenilgiye uğradık.. Ve biliyoruz ki her yenilgi içinde zafer tohumlarını taşır, bundan böyle yenilgiye sebep olan hataları görerek, onları başımızın üstüne değil, ayaklarımız altına alıp yükseleceğimiz inancıyle hareket ederek emperyalizme, sosyal emperyalizme ve her türden gericiliğe karşı yenilmez mücadelelere hazırlanmaya çalışacağız" dedi.

Dünyadaki kargaşalığı doğru tahlil ederek;

"Artık tarihi insiyatif işçilerin ve ezilen halkların eline geçmiştir. Bugünkü insan toplumuna gelişme yolunu açan ve tayin edici olan devrimdir." dedi.

Daha sonra;

"Nasıl ki Hitler ve Mussolini gerçekleri ve devrimci mücadeleyi, baskı, zulüm ve terör, ordu, polis ve mahkeme kararlarıyla değiştirip durduramadıysa, evet nasıl ki Rus Çarları, Çin gericileri, Viet-namın kiralık Van Tiyö'leri Kamboçya'nın satılık Lon Nol' ları gerçekleri değiştiremeyip halkın gelişen mücadelesini, baskı zulüm ve mahkeme kararlarıyla ordusu ve palisiyle durdu ramayıp parçalanarak yok olmuşlarsa, Türkiye'de de emperyalistler, sosyal-emperyalistler, ve yerli uşakları da yıkılıp yok olmaya mahkumdurlar. Türkiye' deki hakim sınıflar da yokolmamak için aynı yöntemlere başvur maktadırlar.

Bizim "suç"umuz Türkiye halkının, yığınların yoksulluğu üzerine kurulan, küçük bir azınlığın mutluluğunu sağlıyan o iğrenç düzeni istemiyenlerin ve ondan nefret edenlerin ortak "suçu"dur.

"Bizi yıllarca yatmak üzere faşist diktötürlüğün zindanlarına gönderebilirsiniz, fakat inançlarımız hergün karşınıza çıkacaktır. Bizi fiziki olarak yokedebilir.veya hapsedebilirsiniz, fakat sahip olduğumuz ideolojiyi, Marksizm-Leninizmi mahkum edemez ve önleyemezsiniz. Ve ben, dünya proletaryası ve ezilen halklar Marks, Engels, Lenin, Stalin, Mao Zedung'un çizdiği yolda yürüdükleri müddetçe, bütün gerici güçleri yıkıp sosyalizme ve komünizme varacağına inanıyor ve bu uğurda sonuna kadar mücadele edeceğimi burada halkıma söz veriyorum.

YAŞASIN MARKSİZM, LENİNİZM!
YAŞASIN PROLETER ENTERNAS ENTERNASYONALİZMİ!
KAHROLSUN FAŞİZM SOSYAL FAŞİZM!
KAHROLSUN EMPERYALİZM SOSYAL-EMPERYALİZM VE İŞBİRLİKÇİLERİ!

NAZİMİYE TÖB-DER'de DEVRİMCİLER KAZANDI

Tunceli'ye bağlı Nazimiye ilçesi TÖB-DER şubesinin olağanüstü kongresi sonucu anti-revizyonist gruplar yönetimi Ortayolcu Kürt milliyetçilerinden aldılar. Seçim öncesi ilkeli ittifak sonucu, Devrimci Demokrat Öğretmen, Yurtsever Antifaşist, Öğretmen, Yurtsever Devrimci Öğretmen ve Devrimci Öğretmen Direnişi, ortak bir liste oluşturdu. İttifak listesi ezici bir çoğunlukla yönetimi kazandı.

Kongre'de dünyada ve Türkiye deki durum ve özel olarak da TÖB-DER'in durumu hakkında çeşitli siyasetler görüşlerini açıkladılar.

Devrimci Demokrat Öğretmen adına konuşan arkadaş, MDHD'nin asgari programı ile bağını orta ya koyarak açıkladı.

Başdüşmanlarımız iki süper devlet faşizm ve sosyal faşizm mi teşhir etti.

TÖB-DER içinde çöreklenmiş, sosyal faşist kliğin uygulamala rını (antidemokratik, sosyal faşist uygulamalarını) teşhir etti.

Modern revizyonizme ve onun ikiz kardeşi yeni oportünizme, (Üç dünya teorisi) karşı mücadelenin amansızca süreceği belirtti.

Daha sonra konuşan Y.D. Öğretmen Y.A.F. Öğretmen ve D.Öğretmen Direnişi Ortayolcu Kürt milliyetçilerinin yönetimi işlemez hale getiren uygulamaları nı teşhir ettiler. Çeşitli konulardaki görüşlerini açıkladılar.

Seçime başlanırken Ortayolcu kürt milliyetçileri kazanamayacaklarını anladıkları için seçimi bırakıp çıktılar.

ÖĞRETMENLERİN DEVRİMCİ MÜCADELESİ REVİZYONİZMİ YIKARAK YÜKSELECEKTİR!
KAHROLSUN FAŞİZM SOSYAL FAŞİZM!
KAHROLSUN KOMPRADOR PATRON-AĞA DEVLETİ!

HALKIN KURTULUŞU

Baş.ta.sa.11'de

haline gelmesi tehlikesi de vardır." (age S.320) (abç)

Dikkat edilirse devrime katılma işini bürokrat burjuva hükümetine karşı da öngörerek iç gericilere karşı mücadelede "milli burjuvazinin devrime karşı çıkacağı şeklindeki HK yazarlarının genellemesini çürütüyor.

Mesela faşist diktatörlüğe karşı devrimin geliştiği ve güçlü olduğu şartlarda Milli Burjuvazinin sol kanadı "devrime karşı çıkmak" yerine pekala devrime katılabilir. Dolayısıyla bu katılmayı reddeden H.K.'nun "karşı çıkar" genellemesi yanlıştır.

H.K. yazarlarının bu genellemesi milli ticaretburjuvazisinivarlığı emperyalizminin, varlığına bağlı bir sınıf olarak görmesi anlayışıyla da uyum içinde...değil midir? Açıktır ki uyum halindedir. Hatta H.K. yazarları tutarlı olmayı, bütünlüklü olmayı gerçekten istiyorlarsa milli ticaret burjuvazisinin bazı istisnai şartlar dışında devrime karşı çıktığını söylemelidirler.

Şimdi de milli burjuvaziyle ittifak sorununa gelelim.

H.K. yazarları kendilerinin "devrim esas olarak iç gericiliğe yöneldiği" dönemde milli burjuvaziyle ittifak kurulmaz demediklerini ve bunu öngörmediklerini yazıyorlar.

Peki bir yandan bu dönemde "milli burjuvazi devrime karşı çıkar" genellemesi yapıp, diğer yandan da bu dönemde milli burjuvaziye karşı tarafsızlık siyaseti uygulamak ne anlama gelir. Açıktır ki tarafsızlık siyaseti "ittifak kurulamaz" anlamına gelir.

H.K. şöyle yazıyor.

"Yine bu dönemde güçlerin mevzilenmesi, sorununu incelerken bu mücadelenin karakteri gereği, bir yandan iç gericiliğin tümünü, hedef alırken, aynı zamanda onunla sıkı bağları olan milli burjuvazinin devrimci saflara kazanılmasının çok güç olacağını dikkate almalı ve özel stratejik planımızı milli burjuvazinin tarafsızlaştırılması üzerine kurmalıyız. (S.87)

Milli Ticaret burjuvazisinin varlığı konusundaki, milli burjuvazinin devrim esas olarak iç gericiliği hedef aldığında devrime karşı çıkacağı konusundaki "sol" oportünist görüşlerinin yanında H.K.'nun bu dönemde Milli burjuvaziyi tarafsızlaştırmak politikası da "sol" oportünist bir siyasettir ve bu dönemde milli burjuvaziyle ittifak kurulamaz anlamına gelir. Halbuki bu dönemde de milli burjuvazinin devrime katılabileceğini dikkate alarak, ittifak politikası yürütmeliyiz.

Bu dönemde milli burjuvaziyle ittifak kurmak, işgal şartlarına göre daha güç olmasına ve üst kesimin karşı-devrimle birleşme tehlikesinin daha fazla olmasına rağmen ittifak siyaseti gütme ve ittifaka zorlama doğrudur. Ama Halkın Kurtuluşu'nun "çok güç olacağı için" ittifak yerine tarafsızlaştırma stratejisi de "sol" bir siyasettir.

Biz bu "sol" siyaseti eleştirdik ve milli burjuvaziye karşı izlenmesi gereken ittifak siyasetinin yanında, bunun bu dönemde de gerçekleşebileceğini ve bu sınıf karşı devrimle uzlaştığı ölçüde ve devrime karşı çıktığı anda mücadele etmek gerektiğini de dıştalamadığını belirttik.

H.K. yazarları bunlara cevap verecekleri yerde, hiç bir yerde milli burjuvaziyle bu dönemde ittifak kurulmaz demediklerini ve "En ilginci de, H.Birliği'nin bir sınıfı tarafsızlaştırmayı ittifak kurmanın dışında ele almasıdır" diyerek kendini kurtarmaya çalıştı. Birincisine yukarıda zaten cevap verdik. İkincisine gelince herkes de bilirki "ittifak kurmaya" çalışmak ile "tarafsızlaştırma"ya çalışmak ayrı şeylerdir. İttifak kurmaya çalışmak bizimle birlikte bir müttefik olarak mücadele etmesini sağlamaya çalışmak anlamına geldiği halde, tarafsızlaştırmaya çalışmak, düşman saflarında bize karşı yer almasını önlemeye çalışmak anlamına gelir.

H.K. yazarları bizim yönelttiğimiz eleştirilere verdikleri cevaplarda suçlama yaparak, kelimeler üzerinde oynıyarak sayfalarını dolduracaklarına eleştirileri ciddiyetle, ele alıp sayfalarını meselelerin özü üzerinde tartışmalarla doldursunlar, devrime daha yararlı olurlar. İşte bir küçük burjuva demogoji örneği daha:

"Aslında H.Birliği, bu konuda genelleme yapan İbrahim Kaypakkaya'yı eleştirmeye cesaret edemediği için, ona yönelteceği eleştiriyi H.Kurtuluşu'na yöneltiyor. Çünkü İbrahim Kaypakkaya, milli burjuvaziyle ittifakın ancak kurtarılmış bölgeler kurulduktan sonra gerçekleşebileceğini iddia etmekteydi" (HK S.103)

H.K'nun yazarlarının medet umduğu şeye bakın hele. Sizin pek sevdiğiniz ve heryerde bize karşı ittifak kurduğunuz dostlarınız H.G. hizipçileri de aynı türden demagojilerden medet umdular. Ama boşa çıktı. Proleter devrimci hareket "Milli Burjuvaziyle,, ittifak ancak kızıl siyasi iktidar kurulduktan sonra gerçekleşebilir" şeklindeki İbrahim Kaypakkaya Yoldaş'ın (yani kendisinin) bu "sol" görüşünü eleştirmekten hiç bir zaman korkmadı. Tersine çeşitli belgelerle ortaya koydu. Sevgili dostlarınız H.G. hizipçilerinin başvurduğunuz cinsten demagojilerini elinin tersiyle iterek yaptı bunu. Üstelik İbrahim Yoldaşın bu noktadaki "sol" hatasının hata olduğunu kabul etmiyen hiçbir kimse de yoktur. Yani dış şartlar bu konuda cesaretsiz davranmaya elverişsizdir. Üstelik, dış şartlar cesaretsizliğe itse de proleter devrimci hareketin tavrı geçmişteki hatalarına yani İbrahim Yoldaşın hatalarına karşı cesaretsiz olamaz ve olmadığı herkesçe açıktır.

H.K.'nun yazarlarına söyliyeceğimiz demagojiden medet umup, yaygara yapacağına eleştirilerin özüne cevap vermeli ve bütün çabalarını buna harcamalıdırlar. Demagoji hiç bir küçük burjuvayı kurtaramadığı gibi kendisini de kurtaramıyacaktır.

(x) Söz konusu tartışmada H.K. ticaret burjuvazisini o dönemde milli burjuvazinin, esasını teşkil ediyor olarak görüyordu.. Ayrıca, milli burjuvazinin üst ve alt kesimleri ticaret ve sanayi kesimleri diye ayrılmayacağı her iki alanda da üst ve alt kesime tekabül edenler olduğu için H.K.nun "üst kesim" dediğini biz milli ticaret burjuvazisi olarak anlıyor ve eleştiriyoruz.

İSTANBUL

Baş.ta.sa.4'de

karşı saldırı yürüttüklerini belirtti.

Marksizm-Leninizme, özellikle modern revizyonizm ve "3 Dünya Teorisi"nden gelen saldırıya işaret ederek Marksizm-Leninizmin bu gerici teorilere karşı zafer kazandığını vurguladı. "3 Dünya Teorisi"nin emperyalizme ve gericiliğe hizmet eden niteliğini belirtti.

Bundan sonra bu 1 Mayıs'ta Türkiye'nin içinde bulunduğu durumu belirten arkadaş, faşizme ve sosyal-faşizme karşı halk demokrasisi mücadelesi görevini ortaya koydu. Proleter devrimci hareketin modern revizyonizme ve "3 Dünya Teorisi"ne karşı mücadelesindeki başarılarına değindi.

Arkadaş bu 1 Mayıs'ta proleter devrimcilerin gündemine proletarya partisinin oluşturulmasının en önemli görev olarak girdiği şartlarda kutladığımızı belirtti. Bu şerefli görevi yerine getirmek için atılan adımların tamamlanacağını, bu yolda ideolojik siyasi inşanın önemini vurguladı.. İdeolojik siyasi mücadelenin çok yönlü görevlerine değindi. Modern revizyonizme ve yeni oportünist akıma karşı yürütülen mücadelenin sürdürülmesi gereğini belirtti.

Konuşmacı arkadaş, proletarya partisini inşa mücadelesinde maceracılığa karşı mücadelenin önem taşıdığına değindikten sonra "sol" oportünizme karşı mücadele üzerinde durdu. "sol" oportünizmin, revizyonizmle uzlaşmanın tohumlarını içinde taşıyan eklektik çizgisini belirtti ve proleter devrimci harekete karşı, devrimci olmayan mücadele yöntemine ve gerici tavırlarına işaret etti. ~~Proleter~~ devrimcilerin partiyi oluşturma konusundaki kararlılığını vurguladı.

Daha sonra, bu 1 Mayıs'ta halkımızın mücadelesinin gelişmesine rağmen, dağınık ve örgütsüz olduğunu belirterek halk güçlerinin faşizme ve sosyal-faşizme karşı halk demokrasisi mücadelesi temelindeki ilkeli mücadeleci ve örgütlü birliğinin zorunluluğu üzerinde durdu.

Arkadaş, 1 Mayıs'ta birleşme ve düşmanlarımıza karşı mücadeleyi yükseltme çağrısında bulunarak konuşmasını bitirdi.

Bundan sonra, Gaziantep halk oyunları ekibi folklor gösterisi sundu. Hemen sonra da Devrimci Proletarya adına bir kişi konuştu. Konuşmacı konuşma öncesi, polemiğe yol açacak konuşmalardan kaçınma ve gecenin anlamına uygun konuşma yapma konusundakı kurala uymadı. Kendilerini savunmaya ve başkalarını suçlamaya girişerek, sorumsuzluk örneği verdi.

Sonra İleri Maden-İş Sendikası adına bir arkadaş söz aldı. 1 Mayıs'ın anlamı üzerinde duran konuşmacı, DİSK'in sendika ağalarının gerici tutumunu eleştirdi. Sendika ağalığına karşı mücadelenin öneminden bahsetti. DİSK'in 1 Mayıs konusundaki gerici tutumunu sergiledi. Faşizme, sosyal-faşizme ve iki süper devlete karşı mücadele ve bu mücadelede devrimci güçlerin birliği üzerinde durdu.

Bundan sonra proleter devrimci ozanlar Serveri ve Vicdani sahneye çıktılar. Devrimci marşlar ve türküler söylediler. Ozanlardan sonra gece son buldu.

Gece esas yönüyle olumlu olmasına ve devrimci bir havada geçmesine rağmen bazı olumsuzluklar da ortaya çıktı. Gecede halk içinde yer alıp geceye katılan akımlara söz hakkı verileceği belirtilmişti. Halkın Yolu'ndan arkadaşlar da bu temelde söz alacaklardı. Ancak, Halkın Yolu'ndan arkadaşlar D.Proletarya'nın bir hizip olması nedeniyle, onlara söz verilmesi halinde kendilerinin konuşmayacağını belirttiler. Halkın Birliği ise Devrimci Proletaryayı küçük-burjuva bir hizip olmasına rağmen halk saflarında görüyordu. Bu akımın taraftarlarının İstanbul'da örgütlü bir yapısı ve bir nicel varlığı sözkonusuydu. Ankara vb. yerlerde bu şartlardan en az birisi yoktu. Bu nedenle diğer yerlerin bir çoğunda geçerliliği olmamasına rağmen, İstanbul'da çağrı yapılmıştı. Halk içinde bir grup olarak söz alması demokrasi gereğiydi. Bütün bunlar anlatılmasına rağmen Halkın Yolu'ndan arkadaşlar tutumlarında direndiler ve 100 kişi civarındaki taraftarlarıyla geceyi terkettiler. Halkın Yolu'nun bu tutumu, bir çok yönden hatalıydı. Bir grubun halk içinde yer alması dolayısıyle ona demokrasi uygulanması doğru anlayışı açısından bu anlayış yanlıştı. Ayrıca Halkın Yolu'nun proleter devrimcilikle ilgili bakış açısının hatalı oluşunun ve bir çok akımı proleter devrimci olarak nitelemesinin de, gecede konuşma konusunda hatalı bir kıstasa sahip oluşunu getirdiği inancındayız. Bir grubun hizip olarak ortaya çıkması onu her zaman halk saflarının dışında görmeyi gerektirmez. Devrime saldırmadığı karşı-devrimci girişimleri esas almadığı düşmanla sınıf işbirliğine gitmeyip mücadele ettiği sürece, bu grupları, devrime zararları olmasına rağmen halk safları için de görmek gerekir. Ayrıca bir toplantıda yanlış bulunan herhangi bir tavrı eleştirmenin ve protesto etmenin yolu her zaman toplantıyı terk etmek değildir. Toplantı öncesi ve sonrası çeşitli araçlarla ve yollarla hatalı bulunan tutum eleştirilebilir. Toplantıyı terk etmek, ancak karşı devrimci tutum sözkonusu olduğunda doğrudur.

Geceyi terkeden bir biğer grup Kava idi. Bu arkadaşlara söz verilecekti. Halkın Birliği'nden sonra bu arkadaşların konuşması plânlanmıştı. Bu sırada zorunluluk nedeniyle folklor gösterisinin öne alınması veya iptali gerekti. Folklor gösterisi öne alınarak Kava'dan arkadaşların hemen sonra konuşacakları belirtildi. Arkadaşlar zamanın ilerlediğini söyleyerek konuşmayacaklarını belirttiler 30 kişi civarında taraftarlarıyla toplantıyı terk ettiler. Konuşmaların genel olarak daha geç saate alınması hatalıydı. Ancak doğru olan arkadaşların belirtilen zorunluluğu dikkate alıp konuşma yapmalarıydı. Kava'dan arkadaşların bu gecikmeyi dikkate almayan geceyi terketme tavırları, küçük-burjuva bir tutumdu.

1 Mayıs gecesi bütün eksiklerine rağmen esas yönüyle olumluydu. Proleter devrimciler 1 Mayıs'ı proleter devrimci bir plâtformda ve tarzda bağımsız bir biçimde kutlayarak İstanbul'da ilk kez reformist ve revizyonistlerden ayrı bir 1 Mayıs toplantısı gerçekleştirdiler.

YAŞASIN BRİTANYA KOMÜNİST PARTİSİ M/L

Britanya Komünist Partisi (M-L) 10. yaşında. 10. sene önce Büyük Proleter Kültür Devriminin etkisiyle, Kruşçevci revizyonizmi reddederek revizyonist BKP'den ayrılan işçiler tarafından kurulmuş olan BKP (M-L), İngiliz Proletarya ve emekçi halkına proletarya devrimi yolunda önderlik etmekte ve gün geçtikçe siyasetlerini geliştirip, Marksizm-Leninizmi, somut şartlara uygulamaktadır.

BKP (M-L), esas olarak İngiliz işçi sınıfına dayanmakta ve gücünü işçi sınıfından almaktadır. Parti başkanı, Reg BİRCH, İngiltere'nin en büyük sendikasının Başkanı durumundadır. BKP (M-L), kurulduğundan bu yana, İngiliz emperyalizminin, İrlanda halkı üzerindeki baskı ve zülmüne karşı kararlılıkla mücadele etmiş ve ulusların kendi kaderlerini tayin hakkını savunmuştur.

BKP (M-L) her türden revizyonist ve oportünist görüşlere ve akımlara karşı durmuş ve onlarla mücadele etmiştir ve etmektedir de. Revizyonist "3 dünya" teorileri, İngiltere'nin Avrupa Ortak Pazarına girmesini hararetle desteklerken, BKP (M-L) Avrupa Ortak Pazarına, girilmemesi, bunun İngiliz Emekçi Halkına daha fazla işsizlik, açlık ve hayat pahalılığı getireceğini, bunun büyük tekeller arasında bir işbirliği olduğunu savunarak girilmemesi için kampanya sürdürmüştür.

BKP (M-L) "3 dünya" teorisini reddeden ilk partilerden biridir. BKP (M-L) Uluslararası Komünist Hareketin saflarında ortaya çıkan "3 dünya" teorisyenlerinin bölücü, tavırlarını mahkum ederek, AEP ve Enver Hoca Yoldaş'ın kaldırdığı Kızıl bayrağın, Marksizm-Leninizmin safında yerini almıştır.

BKP (M-L), İngiliz proletaryasını, proleter devrimi yolunda eğiterek ve önderlik ederek, zafere götürecektir. BKP (M-L)' nin 10. yıldönümünde, İngiliz Proletaryasının öncüsü BKP (M-L)'yi ve parti Başkanı Reg BİRCH'i proleter enternasyonalist ruhla, militan duygularla selamlarız.

AEP'nin mesajı

Değerli yoldaşlar,

Partiniz, kısa bir zaman sonra kuruluşunun 10 yıldönümünü kutlayacaktır. Bu yalnızca Britanya Marksist-Lenininstleri için değil, fakat aynı zamanda sosyalizm ve komünizm'in özlemini duyan ve bunun için mücadele eden herkes için mutlu bir gündür. Bu kutlama gününe sizlerle katılıyoruz. Arnavutluk'un tüm komünistleri ve işçi sınıfı adına, size, tüm Marksist-Leninistlere vede Britanya işçi sınıfına devrimci selamlarımızı ve sıcak duygularımızı iletiriz..

Bizim için büyük bir şereftir ki, iki partilerimiz arasındaki militan dostluk ve dostane enternasyonalist ilişkiler, Marksizm leninizme uygun olarak ve proleter enternasyonalist ruh içinde gelişti ve güçlendi. Başını Amerikanın çektiği emperyalizm ve Sovyet sosyal-emperyalizmine vede bütün gericilere karşı verdiğimiz ortak mücadele, gelecektede mutlaka yeni zaferler elde edecektir. Marksizm-Leninizm çeşitli renkten revizyonistler, ister Titocu, Avrupa-Komünisti veya herhangi bir akım olsun, tüm düşmanlar üzerinde muzaffer olacaktır.

Ortak mücadelemizde, birliğimizi, dünyanın tüm gerçek marksist-leninist partileri ile birliği daha da güçlendirmeye kararlıyız.

YAŞASIN BRİTANYA KOMÜNİST PARTİSİ (MARKSİST-LENİNİST)!

MARKS, ENGELS, LENİN VE STALİN'İN MUZAFFER DOKTİRİNİNE ŞAN OLSUN!

15-NİSAN-1978
ARNAVUTLUK EMEK PARTİSİ
MERKEZ KOMİTESİ.

Büyük Proleter Kültür Devrimi 13. yılında

Büyük Proleter Kültür Devrimi Çin'de 16 Mayıs 1966'da Mao Zedung tarafından başlatılmış, ve yönetilmiştir. Büyük Proleter Kültür Devrimi, proletarya diktatörlüğü altında burjuvaziye karşı mücadelenin sürdürülmesinin bir aracı ve kitlelerin harekete geçirildiği muhteşem bir örneğidir.

Sosyalist toplum kapitalizmin bağrından doğmuştur ve kapitalizmin doğum lekelerini taşımaktadır. Üretim ilişkileri alanında, sosyalist üretim ilişkilerinin kapitalist üretim ilişkilerinin yerini alması, sosyalist toplumun ekonomik temelini oluşturur. Üstyapı alanında ise, Proleter devriminin zaferi için yürütülecek çalışma daha çarpaşık ve daha zorludur. Burjuva ve küçük burjuva fikirlerinin zehirleyici etkisini yok etmek ve proleter düşüncesini hakim kılarak kitlelerdeki gerici düşüncelerin etkisini proleter devrimci yönde dönüşüme uğratmak, kesintisiz ve amansız bir mücadeleyi gerektirir.

İktidarlarını ve üretim araçları üzerindeki özel mülkiyetlerini kaybeden sömürücü sınıflar yitirdikleri cenneti geri getirmek için daha vahşi ve daha sinsi yollara başvuracaklardır. Onların çabaları, dünya ölçüsünde emperyalizmin ve gericiliğin sosyalizmi yıkma yolundaki gayretleriyle birleşecektir. Burjuvazi, sosyalizme karşı açık mücadele yolunun kapandığı proletarya diktatörlüğü şartlarında komünist partisine ve proletarya devletine sızmaya çalışacak proleter devrimci fikirleri bozarak, revizyonizmi, oportünizmi hakim kılma yoluyla kapitalizmi geri getirmeye çalışacaktır. Bu bakımdan da proletarya diktatörlüğü altında burjuvazi ve proletarya arasındaki mücadele bütün alanlarda olanca şiddetiyle sürecektir. Bu mücadele üstyapıda özellikle keskindir.

İşte, Büyük Proleter Kültür Devrimi burjuvaziye karşı yürütülen bu mücadelenin geniş kitlelerin katılımıyla büyük bir kültür devrimi halinde sürdürüldüğü bir aşamayı gösterir. Çin'de Liu Şao-Çi ve Teng Hsiao-Ping'de somutlaşan ÇKP içindeki revizyonizm sosyalist Çin'i kapitalizme geri döndürme amacında olan burjuvaziyi temsil ediyordu. Mao Zedung'un önderliğinde komünistler ve geniş halk kitleleri revizyonist kapitalist yolculara karşı ayaklandılar ve Çin'in kızıl rengini ko-

De.sa.13

AFGANİSTAN'DA RUSYA YANLISI DARBE VE ÖĞRETTİKLERİ

Afganistan'da önceki hafta bir askeri darbe ile Davud Han yönetimden düşürüldü. Dagarval Abdülkadir liderliğindeki darbe sırasında kanlı çatışmalar ortaya çıktı binlerce insan, bu arada Davud Han ve çok sayıda devlet yöneticisi öldürüldü. Darbenin ardından Komünist Partisi lideri Nur Muhammed Taraki, devlet başkanlığı ve başbakanlığa getirildi; ülkenin adı ise Afganistan Demokratik Cumhuriyeti olarak değiştirildi.

Afganistan'daki son darbe Rus sosyal-emperyalizminin uşakları tarafından tezgahlandı ve gerçekleştirildi. Nitekim, yeni yönetimi ilk tanıyanlar Rusya ile Küba oldu. Böylece sosyal-emperyalistler, Asya'da İran, Pakistan ve Çin'e komşu olan bu ülkede hakimiyetlerini kurarak, önemli bir mevzi elde ettiler.

Dünyanın en yoksul ülkelerinden birisi olan yarı-sömürge, yarı-feodal Afganistan'da, devrik Davud Han da yönetimi bir askeri darbe yoluyla ele geçirmişti. Davud Han iktidarı süresince Rusya ile işbirliğini geliştirme doğrultusunda ilerlemişti. Afganistan 'ın doğal gaz gibi bazı zenginlik kaynakları Rus sosyal-emperyalizmi tarafından işletiliyor, Rusya'nın Afganistan'a ekonomik sızması yoğunlaşıyordu. Bu faaliyet siyasi, askeri ve kültürel alandaki sızma ile tamamlanıyordu. Rus sosyal-emperyalizmi bu yoğun sızma sürecinden sonra uşakları vasıtasıyla gerçekleştirdiği darbe yoluyla Afganistan'da kontrolu eline geçirdi.

Afganistan'daki askeri darbe birçok yönüyle öğreticidir. İlk olarak bu darbe, sosyal-emperyalizmin yarı-sömürgelerde hegemonya kurma çabasındaki araç ve yöntemlerini ortaya koymaktadır. Sosyal-emperyalistler, bir ülkenin ekonomik güçlüklerinden yararlanarak o ülkeye sızmakta ve sağlam ekonomik ve siyasi mevziler ele geçirmeye çalışmaktadırlar. Devlet özellikle de ordu içindeki büyük bürokratların bu kesimini kendi yanlarına çekmektedirler. Bu çabalarına en büyük destek modern revizyonist uşakları sahte komünist partilerden gelmektedir. İşbirliğini ve sızmalarını ekonomik alandan, siyasi, kültürel ve askeri alanlara da sıçratan sosyal-emperyalistler uygun şartlar yaratarak, askeri darbe yoluyla veya diğer yollarla o ülkede hakimiyeti ele geçirmektedirler. Rus sosyal-emperyalizminin ekonomik sızmasını ilerlettiği, siyasi, kültürel ve askeri alanlarda yeni girişimler içinde olduğu ülkemizde Afganistan darbesi özellikle öğreticidir. Bazı milli burjuvaların, Rusya'yla işbirliği yaparak bağımsız olunabileceği yolundaki ham hayallerini terk etmeleri için uyarı niteliğindedir.

Afganistan'daki darbe "3 Dünya Teorisi" nin çürüklüğünü bir kez daha gözler önüne sermiştir. Kompradorların ve ağaların yarı-sömürge bir ülkeyi emperyalizmden kurtuluşa değil, daha fazla bağlamaya, olsa olsa bir emperyalistin yerini bir başka emperyalistin almasına götürecekleri bir defa daha bütün açıklığıyla görülmüştür.

Afganistan halkı, Rus sosyal-emperyalizminin uşağı yeni yönetime ve onun Rusya'ya kölelik siyasetine de mutlaka karşı çıkacaktır. Afganistan halkı, proleter devrimciler önderliğinde bağımsız ve demokratik bir Afganistan'ı gerçekleştirecektir. Bunu ne Rus sosyal-emperyalizmi ve uşaklarının oyunları, ne Amerikan emperyalistleri ve uşakları ne de diğer emperyalistler ve gericiler önleyebilir.